

LUNI 19 OCTOMBRIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

(Ședința a fost deschisă la 17.05)

1. Reluarea sesiunii

Președintele. – Declar redeschisă sesiunea Parlamentului European suspendată joi, 8 octombrie 2009.

2. Declarația Președinției

Președintele. – Doamnelor și domnilor, înainte de începerea sesiunii, aș dori să spun câteva cuvinte. După cum știți, în urmă cu 10 zile, președintele Poloniei, Lech Kaczyński, a semnat Tratatul de la Lisabona. Sunt sigur că suntem cu un pas mai aproape de încheierea procesului de ratificare. Sunt, de asemenea, sigur că ratificarea va fi curând încheiată și de către Republica Cehă.

Aș dori să vă informez că săptămâna aceasta, joi, la ora 15.00, va avea loc prima noastră oră de întrebări cu președintele Comisiei Europene, José Manuel Barroso. Această dezbatere reprezintă o schimbare instituțională semnificativă. Va îmbunătăți în mod considerabil colaborarea Parlamentului European cu Comisia. Am lucrat pe această temă împreună cu președinții grupurilor politice și președintele Barroso și mă bucur că noua procedură va deveni o caracteristică permanentă a sesiunilor plenare din Strasbourg. Sunt sigur că aceasta va face dezbaterile noastre mai animate, iar discuțiile noastre și mai deschise.

Doamnelor și domnilor, la 10 octombrie, am sărbătorit Ziua internațională a abolirii pedepsei cu moartea. Din 2007, această dată reprezintă, de asemenea, Ziua europeană împotriva pedepsei cu moartea, în care ne demonstrăm hotărârea și angajamentul împotriva acestei practici inumane. Ne prezentăm, de asemenea, poziția de susținere a unui moratoriu la nivel mondial, în conformitate cu declarația Parlamentului făcută într-o rezoluție din 2007 și cu rezoluția Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.

Într-un comunicat de presă din 9 octombrie, în numele meu și din însărcinarea Parlamentului European, am subliniat angajamentul nostru pentru a crea o Europă fără pedeapsa capitală și, de asemenea, pentru abolirea acesteia în lumea întreagă. Aceasta constituie obligația noastră comună. Din păcate, încă mai există o țară în Europa în care se pronunță și se execută pedeapsa cu moartea. Această țară este Belarus. Condamnăm desfășurarea de execuții în Iran și ne exprimăm îngrijorarea deosebită față de iranienii care au fost condamnați la moarte în urma demonstrațiilor care au însoțit alegerile prezidențiale din iunie. Mai presus de toate, ne opunem pronunțării de sentințe de condamnare la moarte în cazul tinerilor și am dori să subliniem că acest an marchează a 20-a aniversare a adoptării Convenției cu privire la drepturile copilului, care interzice în mod explicit execuția minorilor.

Trebuie să continuăm să ne opunem ferm pedepsei capitale și să denunțăm cazurile de utilizare a acesteia în întreaga lume. Suntem marcați de recente evenimente din China, unde 12 oameni au fost condamnați la moarte în urma tulburărilor etnice și a violențelor care au avut loc în Urumchi, provincia Xinjiang. În pofida crimelor grave comise în timpul tulburărilor din iunie, facem apel la autoritățile chineze să păstreze standardele unor proceduri de judecată corecte. Suntem, de asemenea, marcați de cazurile de pronunțare și executare a sentinței de condamnare la moarte în Statele Unite, în special în statul Ohio, în care, după câteva încercări nereușite, execuțiile cu injecții letale au fost amânate.

Aș dori să reiterez apelul nostru către fiecare țară care încă mai aplică pedeapsa cu moartea să o înlăture din codul ei penal sau, până la abolirea ei, să instituie un moratoriu asupra pronunțării și executării sentințelor la moarte.

(Aplauze)

3. Aprobarea procesului-verbal al ședinței precedente: a se vedea procesul-verbal

4. Continuări ale avizelor și rezoluțiilor Parlamentului: a se vedea procesul-verbal

5. Componenta Parlamentului: a se vedea procesul-verbal

6. Componenta comisiilor și a delegațiilor: a se vedea procesul-verbal

7. Întrebări orale și declarații scrise (depunere): consultați procesul-verbal

8. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

9. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal

10. Petiții: a se vedea procesul-verbal

11. Transferuri de credite: a se vedea procesul-verbal

12. Semnarea actelor adoptate prin procedura de codecizie: a se vedea procesul-verbal

13. Cursul dat chestiunilor pendinte (articolul 214 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

14. Cerere de urgență: consultați procesul-verbal

15. Ordinea lucrărilor

Președintele. – A fost distribuită versiunea finală a proiectului de ordine de zi întocmit de Conferința președinților în cadrul reuniunii sale de joi, 15 octombrie 2009, în conformitate cu articolul 137 din Regulamentul de procedură.

Luni:

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Dle Președinte, de fapt, alocuțiunea mea se referă la ordinea de zi de luni.

Cred că proiectul de ordine de zi care a fost emis înainte ca noi să primim documentul asupra căruia trebuie să votăm includea o dezbatere asupra trei cazuri de imunitate parlamentară. Aceste cazuri de imunitate parlamentară sunt extrem de importante, deoarece ele ar putea fi relevante pentru libertatea de exercițiu a unui deputat care este expus ostilității politice a guvernului sau ostilității politice a instanțelor sau ostilității politice a instanțelor exploatate de guvern prin intermediul procurorilor.

Constat faptul că aceste chestiuni au dispărut din dezbatere și consider că acest lucru este deosebit de regretabil. A rămas doar un singur vot fără dezbatere, asupra unui raport al dnei Wallis privind imunitatea dlui Siwiec. Acest vot fără dezbatere nu permite alocuțiuni și, astfel, nu permite deputatului în cauză să se exprime în fața egalilor săi, în fața colegilor lui deputați. Consider că situația este profund regretabilă.

Voi încheia spunând câteva cuvinte despre raportul colegului nostru deputat, dl Speroni, raport care a fost adoptat cu o foarte mare majoritate, practic cred că de întreg Parlament, și care se referă la atitudinea autorităților franceze care i-au refuzat fostului nostru coleg deputat, dl Marchiani, protecția imunității sale în ceea ce privește ascultarea telefonului, deși această imunitate le este garantată membrilor parlamentelor naționale.

Aș dori să știu ce s-a întâmplat cu recomandările conținute în raportul dlui Speroni și, în special, cu plângerea pe care a trebuit să o depunem la Curtea Europeană de Justiție.

Președintele. – Nu s-a solicitat organizarea unei dezbateri privind imunitatea parlamentară. De aceea votul asupra acestei chestiuni va avea loc mâine. Dacă ar fi existat o cerere, am fi putut analiza această chestiune

într-un mod diferit. Pe ordinea de zi nu există nicio dezbatere din cauza absenței oricărui tip de moțiune pe această temă.

Marți:

Nu au fost propuse amendamente.

Miercuri:

Am primit din partea Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) o cerere de modificare a titlului proiectelor de rezoluție privind libertatea de informare în Italia și în alte state membre ale Uniunii Europene. Titlul modificat ar fi: Libertatea de informare în Uniunea Europeană.

Simon Busuttil, în numele Grupului PPE. – (MT) Dle Președinte, un punct comun care a rezultat din dezbaterile pe care am organizat-o luna trecută a fost acela că este necesar să discutăm problema libertății de exprimare pretutindeni, atât în Europa, cât și în afara ei. În orice caz, domnule președinte, noi nu putem declara o cruciadă împotriva unei anumite țări. Chestiunea referitoare la Italia din această rezoluție este, în primul rând, o dezbatere politică națională, iar noi, Parlamentul European, trebuie să ne abținem să intervenim într-o dezbatere ca aceasta. Dacă păstrăm în titlul acestei rezoluții cuvântul Italia, ne asumăm rolul unei instanțe superioare, ceea ce nu suntem, și de fapt am submina întreaga autoritate a instituției noastre și respectul față de aceasta.

Susținem libertatea de exprimare în Europa și în afara ei și, din acest motiv, solicităm tuturor celor care sunt cu adevărat în favoarea libertății de expresie pretutindeni să voteze pentru modificarea titlului rezoluției.

Manfred Weber, în numele Grupului PPE. – (DE) Dle Președinte, aș dori să susțin moțiunea și să vorbesc în favoarea ei.

Nu orice problemă în Europa este o problemă a Europei. Noi aplicăm subsidiaritatea, iar noi, cei din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat), avem încredere în colegii noștri din parlamentul de la Roma și în instanțele romane, în cele italiene, care pot decide independent asupra ceea ce este bine pentru Italia și ceea ce nu este bine pentru Italia. Parlamentul italian tocmai a demonstrat că este independent. Suntem încântați să dezbaterem libertatea de opinie, dar atunci va trebui să dezbaterem, de asemenea, libertatea de opinie în Uniunea Europeană. Acest lucru trebuie să reiasă clar din moțiune și din titlul ei și de aceea solicităm susținerea moțiunii noastre.

Hannes Swoboda, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle Președinte, acesta nu este, de fapt, decât un spectacol umilitor. Am spus în mod clar dinainte că s-a pornit de la cazul italian, dar nu dorim să ne concentrăm asupra lui. Dorim să spunem ceva la modul general despre libertatea de opinie în Europa. Iată de ce am ales acest titlu; este vorba despre cazul care a început în Italia, dar este vorba și despre declarații generale.

Nu ar trebui să încercăm să facem totul. De săptămâni întregi am tot încercat să lăsăm la o parte cazul de la care am pornit. Cel puțin să fim onești: dacă spuneți că vrem să-l apărăm pe Berlusconi, orice ar face el, aceasta este o poziție onestă, dar acum acționați ca și cum ați dori să fiți neutri, să fiți obiectivi. Să rămânem la acest titlu. Așa ar fi rațional.

(Aplauze)

(Parlamentul a respins propunerea)

Joi:

Nu au fost propuse amendamente.

(Ordinea lucrărilor a fost adoptată) ⁽¹⁾

(1) Alte modificări privind ordinea lucrărilor: vă rugăm să consultați procesul-verbal

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Dle Președinte, un scurt comentariu și o solicitare către dumneavoastră, domnule Președinte: joi vom discuta, între altele, despre groaznicele pedepse cu moartea din Iran, care sunt total inacceptabile și care sunt deseori aplicate pentru așa-zise infracțiuni care, conform percepției noastre asupra justiției, nici măcar nu ar fi condamnate.

Ar trebui să utilizăm această ocazie pentru a spune clar și răspicat, și probabil că ar trebui să găsiți ocazia, la fel ca Consiliul, pentru a spune că, întrucât ne opunem violenței, condamnăm la modul general violența teroristă, chiar dacă este îndreptată împotriva autorităților naționale din Iran. Cred că poziția noastră obiectivă ar fi mai puternică dacă am spune clar că atacul care a costat viața a 42 de oameni nu este în conformitate cu politica noastră. Suntem, din principiu, împotriva violenței, împotriva pedepsei cu moartea și, de asemenea, împotriva violenței teroriste.

16. Intervenții de un minut privind chestiuni politice importante

Președintele. – Următorul punct îl reprezintă intervențiile cu durată de un minut privind chestiuni de importanță politică.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Dle Președinte, întreaga Uniune Europeană resimte criza economică globală, dar în statele baltice recesiunea are cele mai grave efecte. Pentru aceste state, calea de ieșire din criza economică este strâns legată de trecerea deplină la euro. Deși, din 2005, toate monedele țărilor baltice au un curs fix față de euro, conform criteriilor oficiale de la Maastricht, ele nu pot încă să adere pe deplin la zona euro. Iată de ce statele baltice suferă de pe urma politicii Băncii Centrale Europene de menținere a ratelor mici la dobânzi, care a condus baloanele creditelor și imobiliarelor la un nivel maxim, ele fiind însă împiedicate să se bucure de beneficiile reale ale stabilității monetare. Vă solicit să luați o decizie politică, astfel încât moneda euro să poată fi introdusă în țările baltice în condiții excepționale. Economii mici ale acestor state nu constituie o amenințare pentru zona euro. Amenințarea o reprezintă instabilitatea din regiune, dacă aceste țări rămân în afara zonei euro. Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Doamnelor și domnilor, domnule Președinte, aș dori să vă atrag atenția asupra situației economice foarte periculoase din Republica Letonia. În momentul de față, în țară există un plan de a închide 50 % dintre spitale. În unele regiuni, șomajul este de 25 %. În Latgale, au fost concediați temporar 50 % dintre muncitori, 30 % dintre ofițerii de poliție, 30 % dintre profesori și 30 % dintre medici și-au pierdut locurile de muncă. Reformele fiscale, menite să majoreze impozitele, vor conduce la colapsul total al economiei. În această situație, în locul asistenței, Letoniei i se oferă împrumuturi, care necesită reduceri și mai multe din bugetul foarte mic. Lucrurile au mers așa de departe, încât unii miniștri suedezi șantajează pur și simplu guvernul leton, solicitând o reducere a finanțării. Toate acestea au condus la o explozie socială...

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, cred că Parlamentul ar trebui să fie foarte preocupat de ultimul raport al Organizației pentru Alimentație și Agricultură a ONU.

Într-adevăr, în timp ce unele guverne din Uniunea Europeană și, mai recent, guvernul Italian continuă să facă din imigrare o faptă penală, încălcând dreptul la azil și refuzând fără deosebire accesul, eu cred că avem nevoie de o cooperare puternică, deoarece este rușinos faptul că în Africa, Orientul Mijlociu și Asia mai există încă nivelul de sărăcie descris de FAO. Cooperarea nu înseamnă a întreprinde proiecte inoportune, care nu fac decât să genereze afaceri pentru aceleași vechi companii, ci a ajuta aceste țări să se emancipeze.

O altă rușine pe care Parlamentul trebuie să o abordeze este privatizarea apei, situație în care sunt implicate unele guverne din UE. Apa constituie o resursă care aparține tuturor, o resursă esențială, și nu o marfă la dispoziția multinaționalelor.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Dle Președinte, discursul meu privește deteriorarea condițiilor de muncă din Europa.

Astăzi, aproape jumătate dintre oamenii care muncesc în lume câștigă mai puțin de 2 USD pe zi. 12,3 milioane de oameni sunt victimele sclaviei și peste 200 de milioane de copii sunt forțați să muncească. Numărul lucrătorilor săraci crește de la o zi la alta în Europa, iar în fiecare an Organizația Internațională a Muncii înregistrează 160 000 de decese asociate cu lipsa măsurilor preventive.

În acest context, aș dori să subliniez răspunderea noastră față de toți cei care sunt privați de un loc de muncă și de drepturi sociale, care lucrează în condiții neadecvate, față de milioanele de lucrători care suferă psihic și fizic, care uneori sunt împinși spre sinucidere sau care sunt victimele cancerului sau ale bolilor cronice

cauzate de condițiile în care lucrează. Este timpul să ne rupem de religia care dictează că trebuie să muncim mai mult și să oprim cursa profitului și a concurenței în viitorul apropiat. În următorii 10 ani, prioritatea principală a Uniunii trebuie să fie garantarea dreptului la muncă decentă și consolidarea legislației muncii.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Dle Președinte, Organizația pentru Alimentație și Agricultură a dat de curând publicității un raport în care arată că producția de alimente a lumii trebuie să crească cu cel puțin 70 % până în 2050, în caz contrar umanitatea se va confrunta cu spectrul foametei. Aceasta reprezintă confirmarea unui adevăr evident. Este bine cunoscut faptul că numărul populației lumii crește, în timp ce suprafața terenurilor agricole scade. În același timp, politica agricolă a Uniunii Europene, sub masca grijii față de principiile de piață și a îmbunătățirii competitivității agriculturii, se bazează pe reducerea sistematică a producției agricole în aproape toate sectoarele sale. În contextul tendințelor mondiale, această politică se poate dovedi a fi letală și, în viitorul nu foarte îndepărtat, ea poate cauza foamete.

Cred că, în Uniunea Europeană, există necesitatea unei schimbări fundamentale în abordarea politică a agriculturii și a problemelor acesteia. Va trebui să ne îngrijim cu adevărat de securitatea alimentară a continentului nostru. Destul cu politica de restricționare a agriculturii, deoarece este o politică mărginită și lipsită de imaginație.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Domnule Președinte, cu trei ani în urmă, cam pe vremea aceasta, guvernul britanic s-a angajat că va elabora o lege privind limba irlandeză în scopul de a proteja și dezvolta limba irlandeză în Irlanda de Nord. Legislația menită să protejeze drepturile vorbitorilor de limbă irlandeză constituie o parte importantă a procesului de pace și reconciliere.

Ca atare, limba irlandeză ar trebui să beneficieze de aceeași protecție statutară ca și limbile materne din sudul Irlandei, din Scoția și din Țara Galilor.

Au trecut trei ani și această lege nu este încă disponibilă.

V-aș fi recunoscător, domnule Președinte, dacă ați putea vorbi cu coaliția la putere din Belfast despre importanța și influența multilingvismului în general.

La unsprezece ani de la semnarea Acordului din Vinerea Mare și la trei ani de la semnarea Acordului St. Andrews, adoptarea unei legi privind limba irlandeză reprezintă o problemă urgentă, pentru normalizarea drepturilor vorbitorilor de limbă irlandeză în Irlanda de Nord.

Președintele. – Vă mulțumesc. Vă rog să prezentați o cerere scrisă privind această chestiune.

John Bufton (EFD). – Domnule Președinte, Țara Galilor este în prezent un beneficiar major al finanțării UE în cadrul fondurilor structurale în perioada 2007-2013. Banii sunt în mare parte direcționați spre creșterea economică durabilă și crearea de locuri de muncă. În cadrul fondurilor structurale actuale, regiunile West Wales și Valleys primesc cel mai înalt nivel de ajutor și aceasta pe bună dreptate.

Mulți consideră că traiul în Regatul Unit este unul prosper. Foarte puțini oameni cunosc nivelul real al sărăciei și șomajului în Țara Galilor. Regiunea Valleys a fost complet distrusă de închiderea industriilor mari, care, la un moment dat, erau coloana vertebrală a unor comunități solide și harnice. Astăzi minele sunt închise. Fabricile care au apărut în locul lor subcontractează lucrările în străinătate. Comunitățile care au înflorit în urma acestei îndeletniciri și-au pierdut nu numai locurile de muncă, ci și finalitatea și apartenența.

Având în vedere că tot mai multe țări stau la coadă pentru a adera la UE, sunt îngrijorat de faptul că Țara Galilor va vedea ajutorul atât de necesar mergând către noile țări membre. Solicit Comisiei și Consiliului să asigure că Țara Galilor va primi, printr-un acord intermediar puternic, o finanțare adecvată atunci când se va termina perioada actuală a fondurilor structurale, în 2013.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dle Președinte, centrala nucleară extrem de periculoasă din Temelín, la care au avut loc deja 127 incidente din 2000 încoace, este foarte aproape de locul din care provin din Austria Superioară și mai există o alta în apropiere de Viena, la Mochovce, în Republica Slovacă. Ele formează împreună un cocteil foarte neplăcut de proiect sovietic și tehnologie americană învechite. Din punct de vedere juridic, întreaga chestiune este problematică, deoarece, în niciuna dintre țări, studiile de evaluare a impactului nu se desfășoară în conformitate cu legislația europeană. Părțile la proces nu au posibilitatea de a obține revizuirea sentinței finale. Aceasta contravine articolului 10 din directiva comunitară privind evaluarea impactului asupra mediului.

Aș dori să profit de această ocazie pentru a solicita Comunității să se opună ferm acestui proiect de construcție.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Dle Președinte, date fiind reluarea și intensificarea negocierilor în cadrul rundei de la Doha, precum și acțiunile premergătoare conferinței ministeriale a OMC care va avea loc la sfârșitul lunii noiembrie în Geneva, solicităm o dezbatere profundă împreună cu Comisia, astfel încât să putem decide împreună asupra poziției Uniunii Europene la negocieri, ținând seama de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. În ceea ce privește sectorul agricol, solicităm, de asemenea, Comisiei să își respecte pe deplin mandatul de negociere și să se asigure că nicio ofertă din partea ei nu va atrage o nouă reformă și, mai specific, să nu procedeze la o revizuire anticipată înainte de 2013. Cu alte cuvinte, nu dorim o reformă prematură a politicii agricole comune făcută pe la spate sau impusă de sus.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Dle Președinte, este lăudabil faptul că un politician dorește să obțină beneficiul maxim pentru țara lui. Toți facem aceasta, având în vedere interesele votanților noștri. Cu toate acestea, acest beneficiu nu poate fi obținut în detrimentul altei persoane și, în niciun caz, nu poate fi rezultatul șantajului.

Václav Klaus, președintele ceh, ne-a surprins pe toți cu tactica lui de blocare a Tratatului de la Lisabona. Acest om, care și-a început viața politică ca reformator, a venit cu pretenții rușinoase atât pentru el, cât și pentru țara sa. Cred că este inacceptabilă asocierea semnării Tratatului de la Lisabona cu imunitatea Decretelor Beneš. Decretele Beneš promulgate în 1945 aplicau principiul pedepsei colective, care contravine legislației Europene. Conform acestor legi, milioane de cetățeni inocenți și-au pierdut cetățenia și au fost deportați forțat din țara în care s-au născut, pur și simplu pentru că limba lor maternă era germană sau maghiară.

În conformitate cu ordinea noastră juridică europeană, nu putem tolera încălcarea, sub nicio formă, a drepturilor omului și a libertății personale. Cu toate acestea, Václav Klaus ne cere tocmai acest lucru.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – (EL) Dle Președinte, recenta răpire a lui Athanasios Lerounis, președintele organizației neguvernamentale „Voluntarii greci”, constituie ultima dintr-o serie de răpiri de cetățeni polonezi, britanici, spanioli, chinezi și canadieni în zona haotică dintre Pakistan și Afganistan, cei mai mulți dintre aceștia nescăpând de la moarte. Locuitorii acestei zone, cunoscută, de asemenea, sub numele de Kafiristan, care înseamnă țara infidelilor, luptă pentru a-și susține principiile, tradițiile și obiceiurile într-un mediu ostil tot mai cotropitor.

DI Lerounis și echipa lui lucrează efectiv cu tribul Kalash de vreo cincisprezece ani și au reușit, în acest timp, să îmbunătățească condițiile de trai ale acestei comunități izolate.

Solicităm deputaților în Parlamentul European să își utilizeze influența și să ajute la salvarea unui voluntar care a dedicat o mare parte a vieții sale de adult înțelegerii unei comunități din Asia Centrală amenințate cu dispariția.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, două state membre, Franța și Regatul Unit, și-au anunțat intenția să trimită în Afganistan refugiați care au venit în Europa în încercarea de a-și salva viețile.

Nu cred că putem continua să stăm deoparte în fața acestei amenințări foarte grave la adresa vieților lor. Publicația britanică *The Guardian* a relatat în octombrie că unii refugiați afgani expulzați din Australia au fost uciși la sosirea în țara lor.

Cred că toate acestea contravin tuturor angajamentelor noastre internaționale.

Însăși Comisia Europeană a spus, într-un plan de acțiune din iunie 2008, că măsurile legitime de reducere a imigrației ilegale nu trebuie să aibă drept rezultat refuzul accesului refugiaților la protecție în cadrul Uniunii Europene, iar Înaltul Comisar pentru Refugiați al Națiunilor Unite a avertizat Uniunea Europeană să nu facă nicio încercare de a submina Convenția de la Geneva și celelalte forme de protecție care sunt menite să garanteze faptul că refugiații afgani nu sunt deportați în Afganistan.

Un mare număr de deputați în Parlamentul European din patru grupuri politice diferite au semnat un apel în acest sens. Vă invit, domnule Președinte, să vorbiți cu Comisia Europeană, Regatul Unit și Franța, iar noi, Parlamentul European, trebuie să abordăm această problemă pentru a preveni comiterea acestei crime împotriva dreptului la azil.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Domnule Președinte, aș dori să reclam restricțiile la care este supusă limba catalană în statul spaniol. Mă refer, mai exact, la guvernul autonom din Valencia, care, în 2007, a închis emițătoarele TV din La Carrasqueta și Mondúver. În lunile care urmează se vor închide și alte emițătoare TV.

Aceste emițătoare TV permit recepționarea televiziunii catalane în regiunea Valencia. Guvernul autonom din Valencia acționează împotriva Directivei privind activitățile de difuzare a programelor de televiziune, care garantează libera circulație a conținutului emisiunilor televizate între țările europene. Libertatea culturală există în UE, dar în statul spaniol, pentru televiziunea catalană, aceasta nu există. Acesta este tristul paradox pe care am dorit să vi-l împărtășesc în după-amiaza aceasta.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, „plată egală pentru muncă egală” constituie un principiu al Tratatului de instituire a Comunității Europene din 1957. Acest principiu mai este și astăzi de actualitate deoarece, deși din ce în ce mai multe femei ocupă poziții de conducere, există totuși o diferență flagrantă între venituri. Este de neînțeles faptul că femeilor, doar pentru simplul fapt că sunt femei și nu bărbați, li se plătesc salarii mai mici pentru aceeași muncă, în special la același standard de muncă. Beneficiul adus unei societăți democratice moderne după implementarea în totalitate a acestui principiu, pe care noi ar trebui să-l numim mai degrabă o cerință, ar trebui să fie clar și evident pentru oricine. Din acest motiv, cred că este important să se facă ceva pentru îmbunătățirea legislației actuale și a transparenței salariilor. Un mic exemplu îl constituie Austria, unde diferența dintre venituri este de aproximativ 28 %.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Dle Președinte, aș dori să condamn un eveniment fără precedent în cei zece ani de domnie ai regelui Mohamed VI din Maroc: faptul că o instanță militară marocană urmează să judece șapte activiști saharieni pentru independență pentru fapta de a fi colaborat cu inamicul, acuzație care ar putea atrage pedeapsa cu moartea.

Acest lucru nu s-a mai întâmplat de pe vremea regelui Hassan II. Un civil nu a fost adus niciodată în boxa acuzațiilor într-o instanță militară. Aceasta înseamnă că represiunea se intensifică din nou în această fostă colonie spaniolă.

Tăcerea complice a Uniunii Europene este frapantă, dar ceea ce este mult mai grav este tăcerea guvernului spaniol, care trebuie condamnat în primul rând pentru situația actuală din Sahara de Vest cauzată de abandonarea acestei regiuni.

De aceea întrebarea mea este una foarte directă: acesta este regimul marocan cu care dorim să avem o relație specială? Acesta este regimul cu care dorim să stabilim o relație de prietenie și de respect reciproc? De câte ori vom mai putea și va mai trebui să ne abținem de la a reacționa față de ceea ce se întâmplă în Sahara de Vest?

Acesta este modul în care intenționează ei să soluționeze problemele cu care se confruntă întreaga populație? Cred că, în contextul acestor negocieri, acum este momentul în care ar trebui să dăm un răspuns clar și ferm la această situație.

Petru Constantin Luhan (PPE). - 1 636 de puncte de frontieră sunt desemnate drept puncte de intrare pe teritoriul Uniunii Europene și anual se înregistrează aproximativ 900 de milioane de treceri de frontieră. Eu însumi vin dintr-o regiune de la granița externă a Uniunii Europene și cunosc foarte bine problemele cu care se confruntă autoritățile vamale. De aceea, consider că trebuie să tratăm cu maximă seriozitate această problemă și să revizuim mandatul Agenției Frontex.

În prezent, Frontex se confruntă cu unele probleme. De exemplu, este nevoie de o implicare mai activă a statelor membre în cooperarea la frontierele externe ale Uniunii Europene și trebuie acordată mai multă atenție cooperării cu țările terțe care sunt, în multe cazuri, țări de origine sau de tranzit pentru imigrația ilegală. Programul de la Stockholm prevede tocmai consolidarea rolului acestei agenții, astfel încât Frontex să joace un rol central în cadrul viitorului mecanism integral de supraveghere a frontierelor.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Dle Președinte, având în vedere volumul crescut de transporturi dinspre nordul spre sudul continentului și numărul insuficient de coridoare de transport, aș dori să subliniez importanța Coridorului de Transport Central European, drumul CTCE 65. Acesta cuprinde transporturi pe drumuri rutiere, ape interioare și căi ferate printr-o zonă care leagă Marea Baltică de Marea Adriatică și pornește din Suedia, trecând prin Polonia, Cehia, Slovacia, Ungaria și Croația.

Coridorul ar fi o axă a dezvoltării regionale pentru întreaga regiune prin care trece. Ar fi pe deplin în acord cu principiile intermodalității și ar avea o influență echilibrată asupra mediului natural. Ar ajuta la creșterea ritmului dezvoltării sociale și economice într-o mare parte a Uniunii Europene prin creșterea vitezei și volumului comerțului între țările din regiunea Mării Baltice și țările din regiunea mediteraneană și adriatică.

Este datoria mea, în calitate de deputat în Parlamentul European, dar și în calitate de specialist care ani la rând a fost legat de industria transporturilor, să solicit ajutorul pentru proiectul CTCE. Merită pe deplin să fie inclus în rețeaua TNT a Coridoarelor Paneuropene de Transport.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Dle Președinte, în urma demolării taberei din Calais a celor fără adăpost la sfârșitul lunii septembrie, doresc să reclam aici organizarea de către Franța și Regatul Unit a întoarcerilor silită în Afganistan, o țară aflată în stare de haos total.

La fel ca colegul meu, dl Désir, care tocmai a vorbit, invit Comisia Europeană să facă presiuni asupra statelor membre astfel încât să înceteze punerea într-un grav pericol a vieților acestor oameni prin întoarcerea lor silită în Afganistan.

Știu că, în conformitate cu Regulamentul Dublin II, acești migranți nu pot solicita azil în Franța, deoarece pot fi deportați în Grecia sau Italia, unde condițiile de detenție sunt inacceptabile, iar șansele ca cererile de azil să le fie acceptate sunt mici.

Singurul efect pe care l-a avut demolarea taberei celor fără adăpost a fost să facă și mai traumatizantă tragedia pe care o trăiesc acești migranți care au nevoie de protecție. În contrast cu obiectivele stabilite de către autoritățile franceze, acești migranți au devenit și mai vulnerabili în urma închiderii taberei și este cu atât mai probabil să intre pe mâna traficantilor de oameni, care, în ceea ce-i privește, nu sunt câtuși de puțin îngrijorați.

Trebuie, acum mai mult ca oricând, să ne amintim că credibilitatea unui sistem de azil este compromisă dacă nu reușește să protejeze persoanele care au nevoie de protecție.

Proinsias De Rossa (S&D). – Domnule Președinte, salut aprobarea de către Consiliul Drepturilor Omului (CDO) al ONU a recomandărilor raportului Goldstone și apelul lor pentru încetarea asedierii ilegale a Gazei, care produce atâta suferință umană. Propun examinarea acum, fără întârziere, de către comisiile noastre parlamentare competente a pașilor pe care Uniunea Europeană ar trebui să-i întreprindă pentru a garanta urmarea într-o manieră eficientă a recomandărilor Goldstone.

Am fost șocat de faptul că patru state membre ale acestei Uniuni - Italia, Olanda, Ungaria și Slovacia - au votat împotriva rezoluției CDO. Drepturile omului și legislația internațională nu sunt accesorii opționale care să fie apărute sau ignorate în funcție de avantajele politice relevante. Toate statele membre trebuie să apere legislația internațională și drepturile omului fără teamă sau avantaje, în caz contrar este subminată credibilitatea noastră ca forță care luptă pentru dreptatea în lume și chiar ca interlocutor onest pentru pacea în Orientul Mijlociu.

În încheiere, aș solicita ca, în spiritul Tratatului de la Lisabona, să insistați să nu se mai semneze de către Comisie sau de către Consiliu noi acorduri cu Israelul în săptămâna care urmează.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Dle Președinte, în a doua jumătate a lunii septembrie a acestui an, Rusia și Belarus au desfășurat exerciții militare cu numele de cod „Vest” 2009 și „Lacul Lagoda” 2009. De la sfârșitul Războiului Rece, aceasta a fost cea mai mare acțiune de acest fel la granițele vestice ale Rusiei. Ultimele exerciții de asalt la o scară similară au avut loc în 1981, în momentul culminant al Războiului Rece. Este interesant faptul că faza „Vest” 2009 a demarat pe 18 septembrie, dată apropiată de cea de-a 70-a aniversare a invadării Poloniei de către sovietici. O parte a exercițiilor s-au desfășurat la gura golfului Gdańsk, iar despre „Lacul Lagoda” 2009 toți experții cred că reprezintă pregătirile pentru un potențial atac asupra țărilor baltice și Finlandei.

În pofida mișcărilor evident ostile ale Federației Ruse, atât Uniunea Europeană, cât și NATO au rămas pasive. Ele nu au dezvoltat încă o strategie de apărare în cazul unei invazii din est, deoarece unele dintre țări și membrii NATO consideră că problema este prea sensibilă din punct de vedere politic.

Având în vedere apropiatul summit UE-Rusia și, de asemenea, faptele menționate de către mine, am adresat Consiliului Uniunii Europene o întrebare privind această chestiune.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Dle Președinte, acordurile trebuie onorate de către toți, iar regulile trebuie să-i oblige pe toți în mod egal. Această declarație, care ar putea părea evidentă, nu este atât de evidentă în realitate în momentul în care vorbim despre Acordul de Asociere dintre Uniunea Europeană și Maroc, care conține nereguli generale, lucru recunoscut de către Oficiul European de Luptă Antifraudă.

Producătorii spanioli de tomate, în special cei din insulele Canare, trec prin vremuri grele și reclamă respectarea acordului, dar doresc, de asemenea, să știe ce plănuiește să facă Comisia în legătură cu noul acord care se negociază în continuare: dacă s-a oferit o majorare a cotei preferențiale de tomate și în ce condiții, dacă sistemul prețului de intrare va fi schimbat pentru a preveni alte încălcări în viitor și dacă cerințele fitosanitare impuse producătorilor europeni vor fi aplicate.

De asemenea, în timp ce vorbim despre acorduri, producătorii de banane urmăresc, de asemenea, negocierile, în unele cazuri negocierile bilaterale cu țări terțe, cu foarte mult interes, deoarece aceste înțelegeri ar putea avea consecințe ireparabile dacă nu sunt însoțite de măsuri compensatorii.

În ambele cazuri, Comisia nu-și poate abandona procedurile și nu putem permite să se întâmple aceasta.

Françoise Castex (S&D). – (FR) Dle Președinte, aș dori să vă atrag atenția asupra arestării lui Mohammad Othman, un activist palestinian pentru drepturile omului în vârstă de 33 de ani și un susținător al campaniei nonviolente a societății civile împotriva boicotului, privării de drepturi și sancțiunilor.

Mohammad Othman a fost arestat de către autoritățile israeliene la 22 septembrie. De atunci, perioada lui de detenție a fost în mod repetat prelungită de către armata israeliană. Un judecător militar urmează să decidă asupra acestei detenții marți, 20 octombrie, adică mâine.

Dle Președinte, vă solicit în numele Parlamentului European să acționați pentru a asigura eliberarea acestui activist pentru drepturile omului al cărui singur delict este doar acela de a avea o opinie.

Săptămâna aceasta urmează să decernăm premiul Saharov. Din păcate, nu putem acorda premiul Saharov tuturor celor care luptă pentru drepturile omului, dar haideți măcar să le oferim susținerea noastră atunci când libertatea lor este în pericol.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). – (PL) Domnule Președinte, vorbesc astăzi în calitate mea de membră a Comisiei pentru cultură și educație și, de asemenea, în calitate de membră a Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor. În această calitate, fac apel să se întreprindă consultări continue și ample și acțiuni eficiente în legătură cu digitalizarea cărților și rolul Google. Nu putem permite ca o singură firmă să domine piața noastră, tot ceea ce am realizat în acest domeniu în Europa. Trebuie să dezvoltăm instrumente juridice juste, care să protejeze interesele autorilor și editurilor noastre, iar Uniunea Europeană trebuie să facă acest lucru împreună cu alții, în special cu Statele Unite, dar și cu alte țări din lumea globalizată de astăzi.

Este o problemă a literaturii noastre europene, a culturii și a identității noastre. Trebuie să dezvoltăm toate acestea și să acționăm împreună pentru a le proteja. Ei sunt autorii și editorii noștri europeni. Problema digitalizării este prea importantă pentru ca hotărârea asupra ei să se ia doar dincolo de Atlantic. Trebuie să stabilim această legislație împreună și trebuie să acordăm o atenție maximă acestei chestiuni.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). - Aceste zile sunt decisive pentru evoluția democratică a Republicii Moldova. Alegerea președintelui de către noul Parlament, programată pe data de 23 octombrie, a fost amânată din cauza lipsei de competitivitate. Încă o dată, prin tactici subversive, prin nereprezentarea unui candidat, Partidul Comunist încearcă să saboteze drumul spre democrație.

Obligația noastră este să urmărim cu atenție întregul proces pentru ca prevederile constituționale să fie aplicate și pentru ca Republica Moldova să treacă testul democratic al alegerilor.

Pentru Uniunea Europeană consolidarea democrației în această țară trebuie să reprezinte una dintre prioritățile politicii de vecinătate. Aceasta putând fi un exemplu pentru întregul spațiu estic. Datoria noastră este să oferim o nouă șansă acestui guvern democratic acordându-i susținerea morală și tehnică de care are nevoie. Probabil, cel mai apreciat semnal ar fi găsirea unei soluții viabile pentru accesul cetățenilor Republicii Moldova în Uniunea Europeană.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) După o deliberare serioasă și foarte atentă, votanții din Irlanda au ratificat, cu o majoritate de două treimi, Tratatul de la Lisabona. Am primit cu plăcere și mândrie această veste, deoarece Tratatul va permite extinderea viitoare. Singurii care nu s-au hotărât încă sunt președintele Václav Klaus și Curtea constituțională din Cehia.

Provin din fosta Iugoslavie și îmi aduc aminte că susțineam Cehoslovacia, nu doar când jucau hochei pe gheață împotriva Uniunii Sovietice, ci cu orice ocazie și în orice context. Noi am fost în permanență solidari cu ei, din timpurile în care forțele Pactului de la Varșovia au invadat Cehoslovacia în timpul Primăverii de la

Praga. Totuși, de această dată, nu pot și nu trebuie să procedez astfel, deoarece ar fi în detrimentul Uniunii Europene, al țării mele și al oricăror viitoare țări candidate.

Trebuie să exprim public preocuparea noastră și să spun că nu vom permite să fim șantajați. Din acest motiv, solicit liderilor politici și opiniei publice, atât din țările candidate actuale, cât și din cele viitoare, să-i aducă la cunoștință președintelui Republicii Cehe că se joacă cu destinele noastre și cu destinele lor. Este timpul ca acest joc să înceteze.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, în urmă cu trei ani, la 23 octombrie 2006, s-au adunat zeci de mii de oameni în Budapesta pentru a sărbători într-un mod plin de demnitate și pentru a comemora Revoluția maghiară din 1956 și lupta pentru libertatea pe care poporul nostru a dus-o împotriva dictaturii comuniste. În urmă cu trei ani, teroriști deghizați în uniforme de polițiști fără nicio insignă de identificare au utilizat arme interzise pentru a dispersa mulțimea care ținea o comemorare pașnică. Probabil că aceasta s-a făcut la comanda politică a partidului care a succedat dictatura comunistă.

A durat 50 de ani după anul 1956 până când sângele maghiar a fost din nou vărsat pe străzile din Budapesta. Săptămâna aceasta, vineri, 23 octombrie, la ora 15.00, câteva mii de oameni vor comemora din nou în Piața Deák evenimentele din 1956. Noi, deputații Jobbik în Parlamentul European, împreună cu câțiva colegi deputați, cum ar fi Andreas Mölzer și Bruno Gollnisch, vom monitoriza în acest loc siguranța fizică a celor care participă la comemorare. Cu toate acestea, aș dori ca Parlamentul European să trimită observatori și aș dori să-i solicit dlui Buzek în special să atragă atenția șefilor poliției maghiare să respecte Convenția europeană a drepturilor omului.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) În ultimele săptămâni am fost martorii unui număr de incidente violente în zona Al Aksa din orașul sfânt Ierusalim. Cele două părți se arată una pe alta cu degetul ca fiind vinovate, instigatoare și, în ultimă instanță, responsabile de aceste acte de violență. Așa cum se întâmplă în mod frecvent în această regiune, un incident se poate transforma rapid într-o criză. Să nu uităm că, de fapt, ultima intifada palestiniană a avut loc imediat după incidentele din Al Aksa. Într-o astfel de situație, cred că trebuie să vedem care sunt îndatoririle noastre în calitate de Parlament European. Suntem datori să adoptăm o atitudine clară împotriva tuturor măsurilor unilaterale și să garantăm că vom opri imediat orice încălcare a legislației internaționale. Experiența ne-a învățat că, în astfel de situații, nu trebuie să rămânem nepăsători.

Vladimír Maňka (S&D). – (SK) Timp de trei luni și jumătate, Slovacia a făcut obiectul unei brutale campanii de discreditare în legătură cu modificarea legii limbii naționale.

Viktor Orban, vicepreședintele PPE, a spus în România în luna iulie că politica externă maghiară trebuie să abordeze această chestiune ca pe un serios exemplu de „casus belli”, care se traduce prin „motiv de război”. O săptămână mai târziu, fostul ombudsman maghiar pentru minoritățile etnice, Jenő Kaltenbach, a declarat că toate minoritățile din Ungaria au suferit o pierdere totală a identității, fiind incapabile să își vorbească limbile și necunoscându-și propria istorie. Cuvintele fostului ombudsman nu au provocat nici cea mai neînsemnată dezbateră politică sau în media.

Marii naționaliști maghiari nu sunt interesați de drepturile minorităților din Ungaria, ci doar de drepturile minorităților maghiare din alte țări. Populația inocentă care trăiește în sudul Slovaciei a devenit astfel ostateca acestor naționaliști și a viselor lor la o națiune maghiară reunită politic.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Diferențele regionale rămân o provocare în contextul extinderii Uniunii Europene. Din acest motiv, este important ca politica de coeziune să susțină acele regiuni și state membre care sunt mai puțin dezvoltate. Iată de ce suntem foarte neliniștiți în legătură cu recenta modificare a Regulamentului general privind Fondul european de dezvoltare regională și Fondul de coeziune propusă Comisiei Europene de către guvernul portughez.

Această modificare instituie excepții de la regula generală privind eligibilitatea geografică a cheltuielilor legate de operațiile cu efect de extindere și a celor legate de asistența tehnică, permițând fondurilor destinate pentru regiunile de convergență Portugalia Nord-Centrală, Alentejo și Azore să fie cheltuite de fapt în zona Lisabonei.

Această modificare poate constitui o încălcare a principiului coeziunii economice și sociale, principiu care constituie o piatră de temelie a proiectului european.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Dle Președinte, sunt îngrijorat în ceea ce privește libertatea religioasă în Turcia. Posibila aderare a Turciei la UE depinde de îndeplinirea tuturor criteriilor de la Copenhaga. În ultima vreme, țara a părut mai puțin dispusă să-și îmbunătățească situația în ceea ce privește drepturile omului și libertatea religioasă, din cauza tensiunilor interne. A existat, de asemenea, o delăsare în cercetarea infracțiunilor

împotriva bisericilor. Mai mult, biserica ortodoxă, de exemplu, nu își poate alege patriarhul în mod liber și fără a ține seama de naționalitate și au loc tot mai multe încercări de a le interzice clericilor să își poarte veșmintele preoțești în public.

În negocierile de aderare sunt așteptate măsuri concrete din partea Turciei, măsuri care ar demonstra că aceasta înțelege și recunoaște valoarea patrimoniului cultural european, chiar și pe pământ turcesc. Din acest motiv, Turcia ar trebui, de exemplu, să permită imediat funcționarea seminarului Halki și, în plus, să restabilească protecția proprietăților bisericii.

George Sabin Cutaș (S&D). - Potrivit studiilor publicate de Comisia Europeană, deficitele de cont curent ale marii majorități a statelor membre ale Uniunii Europene sunt așteptate să treacă de limita de 3 % din produsul intern brut în cursul anilor 2009 și 2010. De asemenea, se prevede un nivel mediu al datoriilor publice de 80 % pentru cele 27 de state membre și de peste 80 % pentru statele din zona euro în 2010.

Pentru țările din estul Europei, necesitatea temperării recesiunii intră, însă, în conflict cu obligația respectării criteriilor de la Maastricht. Se observă astfel o discrepanță între cerințele Pactului de stabilitate și creștere pentru țările din zona euro, în care deficitele și datoriile publice sunt în creștere și standardele extrem de stricte impuse celor care doresc să se alăture zonei euro.

Este, prin urmare, necesară ajustarea criteriilor de la Maastricht contextului actual și realităților economiei, caracterizate prin mișcări ciclice mai mari. Ajustarea criteriilor de la Maastricht și accesul mai rapid al țărilor din est la zona euro ar întări Uniunea Europeană și ar continua procesul de integrare.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Dle Președinte, aș dori să vorbesc despre accidente de muncă în Grecia și Europa. În aplicarea reglementărilor în domeniul sănătății și securității în muncă, lipsurile și neglijența acționarilor, mecanismele de control și autoritățile naționale și comunitare sunt strigătoare la cer. Statisticile din țara mea, Grecia, sunt tragice. În 2008, au avut loc 142 de accidente mortale, iar de la începutul lui 2009 au fost peste 56 de astfel de accidente.

În timp ce se pierd vieți, societățile, autoritățile naționale și Comisia abordează problema într-un mod foarte relaxat, iar crimele sunt, în principiu, nepedepsite, crime de dragul profitului, cum este crima pe care o comite France Telecom din februarie 2008 încoace. Săptămâna trecută un alt muncitor, în vârstă de numai 25 ani, s-a sinucis din cauza condițiilor de lucru intolerabile. Ce are Comisia de spus în legătură cu aceasta? Dacă ar fi fost un alt subiect, ar fi intervenit. De aceea solicit Biroului și colegilor mei deputați să țină un minut de reculegere la un moment dat pe parcursul plenarei de trei zile pentru victimele făcute de France Telecom și alte accidente de muncă.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Domnule Președinte, am informat plenul despre descoperirea rămășițelor pământești ale soldaților ciprioți care, în timpul invaziei din 1974, au fost fotografiați predându-se, vii și nevătămați, armatei turcești. Într-o recentă desfășurare a evenimentelor, Curtea europeană a drepturilor omului a stabilit că Turcia se face vinovată de comportament crud și inuman față de rudele soldaților dispăruți în acea perioadă prin neinvestigarea și neinformarea rudelor despre destinul celor dispăruți. S-a dispus plățirea de compensații de către Turcia în acest sens. Invit din nou acest Parlament să îndemne armata turcă să pună registrele sale la dispoziția Comisiei pentru persoane dispărute a ONU pentru rezolvarea acestei probleme umanitare.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să vă mulțumesc pentru că ați cerut autorităților belgiene și franceze să mă pună sub protecția poliției.

A simți solidaritatea instituțiilor în timp ce lupti în prima linie contra unui fenomen cum este mafia din Italia, care a produs un număr mare de victime de-a lungul mai multor ani, este, în opinia mea, cu adevărat important și vă mulțumesc din inimă. Dle Președinte, cu toate acestea, de ceva vreme, organizațiile mafiei sunt un fenomen global: nu doar prin spălarea de bani, ci și prin prezența lor permanentă în diferite țări europene și, de asemenea, prin imigrație.

Când, la 16 iulie anul acesta, am făcut apel la înființarea unei comisii de anchetă privind organizațiile mafiotă din Europa, am făcut acest lucru cu scopul de a-mi sluji nu doar țara, ci și Comunitatea Europeană, cu credința că lipsa de vigilență în cazul asociațiilor crimei organizate cum este mafia ar putea avea un impact negativ asupra calității vieții și securității cetățenilor și asupra mecanismelor de dezvoltare. Și, ciudat, am terminat, domnule Președinte...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Președintele. – Vă mulțumesc. Aș dori să spun că și eu am solicitat autorităților din Bruxelles să mărească paza din jurul Parlamentului European deoarece, de curând, am avut un incident nefericit. Autoritățile din Bruxelles au răspuns pozitiv la solicitarea Parlamentului European și se poartă negocieri pe această temă.

Corina Crețu (S&D). - Raportul dat publicității cu ocazia zilei mondiale a alimentației arată că unul din șase oameni suferă de foame, cifra persoanelor subnutrite în lume a trecut de 1 miliard, iar populația afectată de foamete a crescut cu 100 de milioane de oameni în decurs de numai un an.

În tot acest timp, Programul Mondial pentru Alimentație se confruntă cu o scădere la 50 % a donațiilor internaționale față de 2008, ceea ce afectează grav volumul ajutoarelor alimentare către țările sărace.

Uniunea Europeană este liderul campaniei împotriva foametei la nivel mondial, poziție consolidată de angajamentul de 2 miliarde de euro, asumat la reuniunea G8 de la L'Aquila, care se adaugă fondului de 1 miliard alocat pentru facilitarea pentru alimente. Este mult, dar e departe de ceea ce ar trebui pentru atingerea obiectivului fixat de ONU, reducerea la jumătate a numărului persoanelor care suferă endemic de foame.

Este nevoie de un efort mult mai amplu în plan politic pentru mobilizarea resurselor tuturor marilor puteri industrializate ale lumii și cred că este imperios necesar un plan Marshall cu un obiectiv mult mai precis și mai sensibil, ajutorarea miliardului de semeni ai noștri ce suferă de foame să treacă de pragul subzistenței.

PREZIDEAZĂ : DL LAMBRINIDIS

Vicepreședinte

Ioan Mircea Pașcu (S&D). - Domnule președinte, proiectul privind apărarea antirachetă al fostei administrații a SUA, la care Europa a devenit parte, a fost contestat cu vehemență de către Rusia, care a ales să vadă în el o mișcare împotriva sa, și de către unii europeni, supărați deoarece rușii au fost supărați.

Administrația Obama încearcă să abordeze această poziție prin trecerea de la apărarea împotriva amenințării cu rachete cu rază lungă de acțiune la apărarea împotriva amenințării cu rachete cu rază scurtă și medie de acțiune, sporind astfel protecția directă a Europei și, se pare, prin acceptarea cooperării cu Rusia, furnizând o unitate radar în Caucaz.

Totuși, unii europeni contestă proiectul, ignorând noua sa orientare. Rusia încă nu a vorbit. Nu-mi doresc decât ca poziția europeană să nu se bazeze doar pe acest fapt, ci să reflecte un efort real de a găsi cel mai bun mod de protejare a teritoriului european împotriva acestei amenințări reale, în cooperare cu SUA, dar și cu Rusia, dacă aceasta din urmă dorește acest lucru.

Philip Bradbourn (ECR). - Domnule președinte, anul trecut, acest Parlament a dezbătut folosirea scanerelor corporale în aeroporturi și, ulterior, Comisia Europeană și-a retras propunerea în această privință.

Recent, pe aeroportul din Manchester, a început un nou experiment, iar acum au apărut opinii juridice conform cărora folosirea acestor aparate în cazul minorilor ar putea încălca legislația privind protecția și siguranța copilului din cauza naturii imaginii produse. Cazuri similare au avut loc în 2005 și 2006 la inițiativa grupului de acțiune privind drepturile copiilor, care au condus la interzicerea folosirii scanerelor corporale în cazul persoanelor cu vârsta sub 18 ani.

Întrucât însuși *motivul existenței* acestor aparate este, acum, compromis de această opinie juridică - și mă adresez direct dlui comisar Barrot - nu este acum momentul luării deciziei de către Comisie ca folosirea acestor tipuri de scanere în UE să nu fie permisă, pentru ca alegătorii mei care călătoresc în Uniune să nu fie supuși acestui tratament indecent și degradant? Solicit, de asemenea, interzicerea la nivel mondial a acestei tehnologii, în vederea protejării cetățenilor UE.

László Tőkés (PPE). – (HU) Domnule președinte, anul trecut am protestat împotriva fanatismului religios și împotriva persecutării minorităților creștine. Același lucru îl fac și anul acesta. Întrucât am aflat despre cele mai recente acte anti-creștine din India, Bangladesh, Afganistan, Pakistan și Turcia, permiteți-mi să mă pronunț din nou împotriva atrocităților continue în numele exclusivismului religios, care sunt comise, în general, de către fanatici musulmani și hinduși împotriva fraților noștri creștini.

Totuși, în India, în statele Orissa și Gujarat, atât creștinii practicanți, cât și cei musulmani suferă persecuții grave. În Transilvania, în România, de unde sunt originar, libertatea religioasă a fost proclamată prin Edictul de la Turda în 1568. Libertatea religioasă este un drept uman atât individual, cât și colectiv. Isus Hristos

spunea: „Merit milă, și nu sacrificiu.” Conform învățăturilor credinței noastre, solicit dlui Jerzy Buzek, Subcomisiei pentru drepturile omului și Comisiei Europene să...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Nessa Childers (S&D). – Domnule președinte, închiderea iminentă a agenției de știri Independent Network News, cu sediul la Dublin, care oferea un serviciu de furnizare de știri naționale și internaționale de prim rang pentru majoritatea stațiilor radio locale din Irlanda, ridică întrebări serioase și legitime cu privire la proprietatea, pluralitatea și reglementarea mijloacelor media în Irlanda. Stațiilor radio locale din Irlanda li se solicită să se asigure că 20 % din conținutul știrilor difuzate este național și internațional. Acest serviciu a fost în mare parte furnizat de INN în ultimii ani.

Pe când se pregătea desființarea INN, stația Newstalk deținută de Communicorp - care este, de asemenea, un acționar major al INN - a câștigat contractul de furnizare a unui serviciu înlocuitor pentru următoarele șase luni. Și UTV, a cărei retragere din INN a precipitat desființarea serviciului, a jucat un rol central în eforturile de a găsi un serviciu înlocuitor. Uniunea Națională a Jurnaliștilor a ridicat întrebări importante cu privire la gradul de adecvare al implicării acestor două organisme în proces, în contextul diversității proprietății asupra mass media în Irlanda. Aceste întrebări trebuie explorate în amănunt.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Aș dori să vă avertizez că reprezentanți ai Ungariei încearcă să provoace Slovacia. La 21 august, acum 20 de ani, o armată sovietică și maghiară a invadat fosta Cehoslovacie.

În aceeași zi, anul acesta, președintele maghiar Sólyom, în ciuda rezervelor a trei înalți reprezentanți ai Republicii Slovacie, se pregătea să facă pasul provocator de a dezveli o statuie a unui rege maghiar pe teritoriul mixt din punct de vedere etnic al Slovaciei. Astăzi, el protestează că nu i s-a permis să intre în Slovacia.

Într-o vizită în Slovacia săptămâna trecută, Viktor Orban, șeful principalului partid politic maghiar, Fidesz, a solicitat minorității maghiare să ia inițiative legate de autonomie. El a făcut apel la planificarea comună a viitorului maghiarilor din bazinul Carpaților. Aceasta reprezintă o renaștere a ideii Ungariei Mari - o provocare ce nu își are locul în Europa modernă. Este un joc cu focul, iar instituțiile europene nu trebuie să-l ignore.

George Becali (NI). - Aș vrea să vă spun că în Tratatul de la Lisabona nu se specifică nimic despre sport și, în special, despre fotbal, fotbalul fiind o activitate care influențează foarte mult social și cultural. Aș vrea să vă spun că nu există un temei juridic pentru o politică europeană în domeniul sportului.

Într-adevăr, sunt reglementate prin regulamentele asociațiilor sportive dar, eu cred, domnule președinte, că trebuie să se specifice clar în Tratat ca activitățile și organizarea activităților sportive să funcționeze după regulamentul asociațiilor sportive, iar toate activitățile conexe acestor activități sportive să funcționeze după regulile și legile civile.

Președintele. – Dezbateră a fost închisă.

17. Instituirea unui ecanism de evaluare în vederea monitorizării aplicării acquis-ului Schengen - Instituirea unui mecanism de evaluare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen (dezbateră)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbateră comună privind următoarele rapoarte:

- A7-0035/2009, de către Carlos Coelho, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, privind înființarea unui mecanism de evaluare în vederea monitorizării aplicării acquis-ului Schengen (COM(2009)0105 - C6-0111/2009 - 2009/0032(CNS));

- A7-0034/2009, de către Carlos Coelho, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, privind înființarea unui mecanism de evaluare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen (COM(2009)0102 - C6-0110/2009 - 2009/0033(CNS)).

Carlos Coelho, raportor. – (PT) Domnule președinte, domnule Barrot, doamnelor și domnilor, sunt de acord cu un mecanism de evaluare a Schengen care va îmbunătăți sistemul actual și-l va face mai eficient, asigurându-se astfel că acquis-ul Schengen se poate aplica într-un mod mai transparent și mai coerent.

Cu toate acestea, sunt dezamăgit de propunerile prezentate de Comisia Europeană. În esență, aceste propuneri mențin normele din prima parte a mandatului, fără să aducă vreo modificare, și, în ceea ce privește cea de-a doua parte a mandatului sau evaluarea modului în care *acquis-ul Schengen este pus în aplicare de statele membre care fac deja parte din spațiul Schengen, ele doar includ îmbunătățirile recente aduse actualului mecanism de evaluare.*

Într-adevăr, singurul aspect nou, pe care îl salut, este posibilitatea efectuării unor vizite neanunțate. În ceea ce privește procesul de evaluare, aceste propuneri transferă rolul jucat în prezent de Consiliu în totalitate Comisiei, permițând forme de cooperare cu statele membre foarte limitate și eliminând Parlamentul European din întregul proces, fără a demonstra ce se câștigă prin aceste măsuri.

De asemenea, sunt îngrijorat de faptul că ne îndreptăm spre separarea totală a mecanismelor de evaluare pentru fiecare parte a mandatului, ceea ce ar putea afecta eficiența și consecvența sistemului. Țările care doresc să se alăture Schengen nu ar trebui să fie supuse unor norme și sisteme de evaluare diferite de cele actuale.

Există și probleme privind protecția datelor. Voi da numai trei exemple: în primul rând, problema referitoare la securitatea sediilor consulare este incompletă, deoarece sediile companiilor externe, atunci când sunt implicate servicii de externalizare, nu sunt acoperite. În al doilea rând, cerințele legate de securitate propuse pentru Sistemul de Informații Schengen (SIS) ar trebuie și ele incluse în chestiunea privitoare la vize. În al treilea rând, articolul 7 din regulament nu ar trebui să cuprindă doar analiza riscurilor, ci și auditurile și rapoartele privind inspecțiile de securitate efectuate de statele membre în conformitate cu normele introduse de instrumentele legale ale SIS și ale Sistemului de Informații privind Vizele (VIS).

Pe lângă problemele menționate aici și îmbunătățirile care se pot aduce, există o problemă fundamentală, și anume că rolul acordat Parlamentului European este unul irelevant. Conform serviciului nostru juridic, opțiunea Comisiei în privința temeiului juridic este legitimă. Totuși, ar fi posibil, de asemenea, să se aplice procedura de codecizie pentru proiectul de regulament. Voința politică este singurul factor de decizie între cele două posibilități. De fapt, dacă Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare, fapt așteptat în scurt timp, aceste propuneri vor trebui să fie transformate într-una singură și retransmise, deoarece structura pe piloni va fi eliminată.

Nu trebuie să uităm că discutăm despre securitatea spațiului de libertate, securitate și justiție, care ar trebui să implice toate statele membre și toate instituțiile europene. Așadar, codecizia reprezintă procedura corectă care trebuie aleasă. Rolul Parlamentului European nu trebuie să fie doar unul auxiliar, ci ar trebui să reflecte mai curând influența pe care o exercită în privința adoptării instrumentelor legislative de bază.

Aș dori să închei prin a mulțumi raportorilor alternativi pentru sprijinirea acestei poziții a Parlamentului European și îl invit pe vicepreședintele Barrot, care a făcut întotdeauna dovadă de respect față de acest Parlament, să retrimită aceste propuneri, introducând nu doar îmbunătățiri în ceea ce privește conținutul, dar și stabilind un rol adecvat pentru Parlamentul European cu privire la procedura în sine.

Jacques Barrot, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Domnule președinte, voi încerca să răspund preocupărilor exprimate de dl Coelho în raportul său.

Mecanismul de evaluare este o măsură-cheie când vine vorba de menținerea integrității zonei Schengen și de menținerea încrederii reciproce între statele membre. Iată de ce Comisia propune ca experții din statele membre să fie implicați în totalitate în planificarea vizitelor, a vizitelor la fața locului și în elaborarea evaluării și a rapoartelor ulterioare.

Comisia este, desigur, convinsă că Parlamentul ar trebui implicat în evaluarea Schengen, ceea ce nu este cazul în prezent. Cetățenii trebuie să aibă acces la rezultatele acestor evaluări. Iată de ce Comisia s-a oferit să prezinte Parlamentului rapoarte anuale, menționând concluziile la care s-a ajuns în urma fiecărei evaluări și situația măsurilor corective.

Așadar, acesta este primul răspuns. Este adevărat că dl Coelho a ridicat problema codeciziei pentru Parlament. Tratatul în vigoare în prezent nu permit acest lucru. Totuși, deși nu a existat codecizie până acum, propunerile chiar transferă mecanismul actual în domeniul de competență comunitar. Prin aceste propuneri, mecanismul poate deveni mai eficient cu privire la planificare, vizitele la fața locului și măsurile luate în urma evaluărilor.

În plus, rolul Comisiei de gardian al tratatelor va spori. Totuși, domnule Coelho, în prezent, Consiliul contestă cu putere acest rol crescut. Prin urmare, în conformitate cu tratatele în vigoare, au fost solicitate două propuneri paralele, întrucât *acquis-ul Schengen vizează atât primul, cât și cel de-al treilea pilon.*

Comisia a considerat că articolul 66 din Tratatul CE, care prevede consultarea Parlamentului European, a fost temeiul juridic corect pentru propunerea în cadrul primului pilon. Acest temei juridic a fost ales ca cel corect pentru mecanismul de evaluare a Schengen atunci când *acquis-ul Schengen a fost integrat în cadrul Uniunii Europene prin decizia de „separare” luată în 1999.*

Articolele 30 și 31 din tratat au fost alese ca temei juridic pentru propunerea în cadrul celui de-al treilea pilon. Iată de ce a trebuit să ne referim la două articole diferite pentru evaluarea în cadrul primului pilon și pentru cea în cadrul celui de-al treilea pilon.

Pe baza tratatelor în vigoare și a dezbaterilor legale care decurg din acestea, Comisia trebuie să-și mențină propunerile. Trebuie spus, domnule Coelho, că, având în vedere dificultățile negocierilor din cadrul Consiliului privind creșterea rolului Comisiei, ne putem imagina că acestea nu se vor finaliza în scurt timp. Putem spera, astăzi mai mult ca oricând, că Tratatul de la Lisabona va fi ratificat și că problema se va redeschide, iar Comisia va decide, la momentul oportun, cu privire la ceea ce consideră a fi temeiul juridic cel mai adecvat pentru mecanismul propus prin implicarea Parlamentului European într-o măsură cât mai mare posibil.

Evident, atunci când va veni timpul, Comisia va putea trimite propuneri modificate sau noi, în funcție de situație. După cum știți, eu însumi susțin foarte mult, în general, această dispoziție, care va permite Parlamentului dumneavoastră să acționeze în calitate de colegiilor în majoritatea aspectelor legate de justiție, libertate și securitate. Este clar că nu pot decât să susțin un rol mult mai activ al Parlamentului. Totuși, după cum stau lucrurile, nu cred că am fi putut face altceva decât să propunem această modificare privind temeiurile juridice actuale. Cu toate acestea, după cum v-am spus, discuțiile din cadrul Consiliului nu sunt simple; acest lucru nu este cauzat de faptul că noi nu am dorit implicarea statelor membre, ci de faptul că Comisia, în calitate sa de gardian al tratatelor, simte că și ea este responsabilă pentru gestionarea acestui întreg mecanism de evaluare, cu implicarea statelor membre și, desigur, a Parlamentului.

Simon Busuttill, în numele grupului PPE. – (MT) Crearea spațiului Schengen a fost, fără îndoială, un imens pas înainte pentru câteva țări din Uniunea Europeană. Aceasta a adus cu ea conceptul de libertate deplină de mișcare pentru cetățenii noștri, într-un mod mai realist, și chiar putem spune că, atunci când un cetățean călătorește în spațiul Schengen, aproape că simte că ar călători în propria sa țară. Cu toate acestea, suntem toți conștienți că, pentru ca un proiect ambițios, așa cum este acesta, să aibă succesul pe care l-a avut, s-a investit multă muncă și s-au făcut multe sacrificii pentru el. Mai presus de toate, când am ales să ne deschidem porțile reciproc, a trebuit să avem încredere unul în celălalt în ceea ce privește un aspect atât de delicat precum acesta, adică protecția frontierelor noastre externe. Când discutăm despre frontierele externe, se investește încredere într-o țară și, în schimb, se primește încredere.

Așadar, în ceea ce privește aceste rapoarte, sunt de acord cu colegul meu, Carlos Coelho, că acestea trebuie să dezvolte mecanismul de evaluare în cadrul proiectului spațiului Schengen, un proiect de mare importanță, care este construit pe principiul încrederii reciproce. Totuși, dorim să mai spunem că această evaluare trebuie efectuată într-un mod eficient și transparent. În plus, ea trebuie să implice Parlamentul, căruia trebuie să i se permită să-și exercite toate puterile, în special acum, când suntem sau probabil că suntem la o distanță de doar câteva săptămâni de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Prin urmare, având în vedere că Tratatul de la Lisabona este aproape ratificat, sunt sigur că Comisia va înțelege așteptările noastre ca propuneri precum aceasta să respecte în totalitate toate puterile care îi vor reveni Parlamentului European în temeiul acestui tratat.

Ioan Enciu, în numele grupului S&D. – Crearea unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării *acquis-ului Schengen* este o măsură importantă care vine să transpună în practică hotărârile privind spațiul de libertate, securitate și justiție, în particular, prevederile programului de la Haga. Proiectele propuse pentru dezbaterile de astăzi reprezintă o variantă a unui mecanism de evaluare. Ele conțin prevederi specifice domeniului vizat și o metodologie adecvată de control.

O analiză mai detaliată scoate însă în evidență neglijarea unor principii de cooperare interinstituțională, atât la nivelul Uniunii Europene, cât și între statele membre ale Uniunii. Din acest punct de vedere, propunerea prezentată conține prevederi care limitează cooperarea dintre statele membre privind evaluarea rezultatelor aplicării *acordului Schengen* și, în același timp, mărește nepermis rolul Comisiei în cadrul acestui proces, în timp ce Uniunea Europeană este ținută în afara întregului mecanism de evaluare.

Mai mult de cât atât, formularea unor articole din regulament lasă loc pentru interpretări diferite privind raportul între Comisie, Parlament și Consiliu cu privire la accesul lor la informațiile privind aplicarea *acquis-ului Schengen*.

Astfel, articolul 14 din regulament, care vizează informațiile sensibile, subliniază că „rapoartele întocmite ulterior efectuării vizitelor la fața locului se clasifică drept documente cu acces limitat. Comisia, după consultarea statului membru în cauză, hotărăște asupra părții de raport care poate fi făcută publică”.

În legătură cu aceste prevederi, vreau să menționez că din articolul 16, care se referă la raportul prezentat Parlamentului European și Consiliului, nu rezultă că raportul anual privind evaluările efectuate va conține și informațiile cu acces limitat. Am putea deduce, prin urmare, că este la aprecierea Comisiei care informație va fi introdusă în raportul anual și care nu. Acest fapt îi acordă Comisiei atribuțiuni care, în opinia mea, nu sunt justificate.

Tratatul de la Lisabona va intra în curând în vigoare și din acest moment codecizia va deveni procedura legislativă ordinară, inclusiv pentru spațiul libertății, securității și justiției. Propunerile legislative pe care le dezbatem acum conțin prevederi care sunt în discordanță cu principiile cuprinse în Tratat. În consecință, aceste proiecte, dacă vor fi aprobate acum, vor trebui revizuite în momentul intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Doamnelor și domnilor, libertatea, securitatea și justiția reprezintă domenii de maximă importanță pentru cetățenii europeni ale căror interese sunt direct reprezentate de către legislativul european. Limitarea rolului unei instituții cum este Parlamentul European este incorectă. În concluzie, eu susțin propunerea domnului Coelho, că acest proiect, în varianta lui actuală, trebuie respins și returnat la Comisie. Vă propun să susținem proiectul de rezoluție.

Sarah Ludford, în numele Grupului ALDE. – Domnule președinte, colegul nostru, dl Coelho, și-a justificat încă o dată supranumele: Carlos „Schengen” Coelho. El este expertul nostru rezident din Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și suntem profund recunoscători pentru activitatea și profesionalismul său. El a realizat rapoarte juridice foarte bune referitoare la aceste propuneri, evidențiind ce confuzie este în Uniunea Europeană în ceea ce privește monitorizarea și evaluarea.

Pentru mine nu are sens ca eligibilitatea aderării la spațiul Schengen să se afle exclusiv în mâinile statelor membre în orice situație, neținând cont de nicio sciziune misterioasă între pre- și postaderarea la Schengen. În propunerea de regulament a Comisiei, ni se spune că „întrucât evaluarea înainte de aplicare este fundamentală pentru statele membre în vederea creării unui climat de încredere reciprocă, pare justificat ca aceasta să rămână în responsabilitatea statelor membre”. Dar nu lăsăm pe mâinile statelor membre evaluarea țărilor din Balcani, pentru care, în seara aceasta, Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne va vota în privința eligibilității lor pentru renunțarea la vize, pentru a călători fără vize; Comisia este cea care face testarea și evaluarea, așadar ar fi lipsit de consecvență dacă am spune că statele membre trebuie să răspundă de evaluarea altor state.

Ca să fiu sincer, nu înțeleg această deosebire ciudată care se face între evaluarea „punerii în aplicare” a măsurilor necesare pentru aderarea la spațiul Schengen, care, conform Comisiei, trebuie să rămână interguvernamentală, și verificarea „implementării” acquis-ului Schengen. Cu siguranță, se pare că statele membre nu-și fac treaba foarte bine, deoarece aflăm din propunerea de decizie că „în ultimii ani, statele membre nu au avut nevoie să efectueze evaluări la fața locului în ceea ce privește cooperarea judiciară în materie penală și în domeniul drogurilor. De asemenea, protecția datelor nu a fost întotdeauna supusă evaluărilor la fața locului.” Cred că sunt multe persoane, nu numai în acest Parlament, dar și în afara lui, care ar considera că aspecte precum cele legate de cooperarea judiciară, droguri, abordarea traficului de droguri și protecția împotriva pirateriei sunt probleme importante care necesită inspecții la fața locului. Așadar, susțin în totalitate concluziile lui Carlos Coelho, și anume că trebuie să reunim toate aceste lucruri și să consolidăm procedurile prin care se efectuează această evaluare, să consolidăm sarcina dintre primul și cel de-al treilea pilon - și sper că, în curând, expresia „al treilea pilon” va fi consemnată în istorie și nu va mai trebui s-o repet - pentru a avea o singură evaluare, simplă, eficientă și transparentă și pentru a ne asigura că transparența include responsabilitatea față de Parlamentul European.

Este cât se poate de ciudat că în acest moment, în pragul a ceea ce sunt acum convinși că va fi ratificarea Tratatului de la Lisabona - și, apropo, am contribuit și eu la aceasta în Camera Lorzilor a Regatului Unit anul trecut - Comisia a trebuit să prezinte aceste propuneri extrem de confuze și fără sens. Susțin respingerea și solicit Comisiei să revină cu o propunere mai bună, care să țină cont de Tratatul de la Lisabona, de codecizie, de simplitate și de eficiență în monitorizare și care să fie în conformitate cu responsabilitățile Comisiei și Parlamentului din alte domenii.

Evită întreaga problemă a modului în care se realizează evaluarea reciprocă în această Uniune Europeană a celor 27 de state membre. După cum am spus, această problemă trebuie analizată, inclusiv în ceea ce privește

drepturile omului, deoarece se pare că nu avem deloc principii și structuri clare și pur și simplu adoptăm lucruri diferite în domenii diferite. Oricât aş iubi statele membre, mi-e teamă că adesea ele adoptă o practică de tipul „o mână spală pe alta”, adică nu se critică, deci nu sunt persoanele adecvate pentru a se evalua reciproc. Comisia, atunci când depune toate eforturile, este cea care trebuie să facă acest lucru.

Întrucât mai am doar câteva secunde, aş dori să-l provoc pe dl Bradbourn din partea Grupului ECR cu privire la o chestiune legată de libera circulație. El a solicitat interzicerea totală a așa-ziselor „scanere corporale care te dezbracă”. Ar fi fost util dacă ar fi fost la vot anul trecut, când colegii lui s-au opus interzicerii folosirii acestor scanere corporale fără o revizuire fundamentală a drepturilor omului. Colegii săi au votat împotriva acestei interziceri. Dl Bradbourn nici măcar nu a fost prezent la vot, drept care este puțin cam mult ca dumnealui să continue pe acest subiect acum.

Tatjana Ždanoka, în numele Grupului Verts/ALE. – Domnule președinte, și eu aş dori să mulțumesc colegului nostru Carlos Coelho pentru raportul său. Într-adevăr, avem nevoie de un mecanism simplu, eficient și transparent pentru evaluarea Schengen.

Comisia, sunt de acord, ar trebui să joace un rol mai activ în cadrul mecanismului de evaluare despre care dl Barrot tocmai a vorbit. Cu toate acestea, noi, deputații, avem câteva probleme care ne îngrijorează. Știți că grupul verzilor are o poziție foarte puternică în ceea ce privește protecția datelor personale. Comisia a uitat să menționeze externalizarea atunci când a vorbit despre securitatea sediilor consulare. A uitat și despre dispozițiile în materie de securitate IT pentru acestea.

Pe lângă programul anual de evaluare, articolul 7 din regulament trebuie să ia în considerare nu numai analiza de risc furnizată de FRONTEX, ci și auditurile și inspecțiile efectuate de statele membre însele. Așadar, solicităm ca îngrijorările privind protecția datelor să fie luate în considerare.

Cât despre procedura de codecizie și propunerea dlui Coelho, grupul nostru, Grupul Verts/EFA sprijină în totalitate poziția sa. Nu vă voi reaminti rolul Parlamentului European în calitate de instituție aleasă. Am înțeles deja că, în cadrul Tratatului de la Lisabona, procedura de codecizie va fi singura opțiune. Îl susținem în întregime pe raportor și susținem și propunerea sa.

Rui Tavares, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Spațiul Schengen are o vechime de 20 de ani - sau aproape 20 de ani - și este evaluat de 10 ani, la început de către o comisie permanentă și apoi de către grupul de evaluare. Este, de aceea, timpul să îmbunătățim procedurile de evaluare și să răspundem preocupărilor legate de spațiul Schengen.

La apropierea acestei aniversări, Comisia, din păcate, nu a lucrat suficient și nici nu a progresat foarte mult în privința creării unui mecanism de evaluare mai eficient și mai cuprinzător, care să fie capabil să răspundă nu numai preocupărilor apărute în primii ani ai spațiului Schengen, cum ar fi eficiența și coeziunea între statele membre și o anumită echivalență a procedurilor, ci și preocupărilor privind transparența, controlul de către cetățeni (controlul democratic) și, în final, preocupărilor privind respectarea drepturilor omului, care sunt deosebit de apreciate în cadrul acestui Parlament. Există preocupări întemeiate conform cărora a fost obținută o eficiență mai mare în detrimentul drepturilor cetățenilor și a sosit vremea să conciliem aceste discrepanțe.

Aș dori, de asemenea, să spun câteva cuvinte despre codecizie. Comisia Europeană și toți ceilalți care au apărut Tratatul de la Lisabona, laudându-i virtuțile democratice, sunt supuși acum testului dacă își pot duce la îndeplinire promisiunile, făcând posibil un control parlamentar și democratic mai mare asupra proceselor de evaluare a Schengen. Totuși, nu pot sprijini concluziile raportorului, colegul nostru deputat Carlos Coelho. Consider că face un mare serviciu democrației europene îndemnând Comisia să-și refacă propunerea și să ne furnizeze ceva mai simplu, mai eficient și mai transparent, mai respectuos față de drepturile omului, ceva care să permită un control parlamentar și democratic mai mare.

Gerard Batten, în numele Grupului EFD. - Domnule președinte, nu mi se întâmplă des să fiu de acord cu ceea ce spune Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne. Membrii acesteia spun că aceste propuneri privind mecanismele de evaluare și acquis-ul Schengen sunt inutile, deoarece, după ratificarea deplină a Tratatului de la Lisabona, acestea vor fi oricum schimbate.

După intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, primul și cel de-al treilea dintre așa-numiții piloni ai diferitelor domenii politice vor fi consolidați într-unul singur. După ce Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare, vom fi cu siguranță martori la încercări de a-l folosi drept instrument de aplicare a acquis-ului

Schengen în toate statele membre, inclusiv în acelea momentan exceptate, printre care se numără și Regatul Unit.

Vă rog să observați că am spus „după ce Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare” și nu „dacă”. Se pare că singurul șef de stat care i se opune, bravul președinte Václav Klaus al Republicii Cehe, va fi supus unor mari presiuni pentru a-și da consimțământul cât mai repede. Însuși trădătorul guvern laburist al Marii Britanii și-a încălcat promisiunea de a oferi poporului britanic un referendum cu privire la Tratatul de la Lisabona și singura persoană care ar putea menține vie speranța unui referendum, David Cameron, nu are curajul, principiile sau pornirea de a face acest lucru.

Regatul Unit are un sistem al imigrației și azilului total necontrolat, nelimitat și haotic. Ca stat membru al Uniunii Europene, noi nu mai deținem controlul propriilor noastre frontiere și, potrivit Tratatului de la Lisabona, valul mareic de imigranți cu care am avut de-a face se va transforma într-un tsunami. De aceea, acest raport nu are niciun fel de relevanță pentru nimic, iar comentariile comisiei și ale Parlamentului vor fi ignorate de către Comisia Europeană.

În decursul acestei dezbateri, s-a tot vorbit despre „independență, libertate și justiție”. Ce independență este aceea când cetățenii nu sunt consultați cu privire la noua lor constituție potrivit Tratatului de la Lisabona pentru că ar respinge-o? Ce libertate este aceea în care legi făcute de instituții nedemocratice nu pot fi eliminate de către votanți? Ce justiție este aceea când, în temeiul unor mandate de arestare europene, instanțele naționale au fost private de capacitatea de a-și proteja propriii cetățeni de arestările și întemnițările abuzive? Uniunea este o creație orwelliană, în care cuvintele semnifică exact opusul a ceea ce se spune.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Domnule președinte, avem nevoie de o revoluție democratică. Tocmai ați auzit ceea ce a spus antevorbitorul meu; vedem adesea că atunci când mergi prea departe, prea repede, primești chiar contrariul a ceea ce, de fapt, încerci să obții.

Motto-ul acestui grup este că, dacă Uniunea Europeană se dezvoltă prea repede, se va obține exact ceea ce nu se dorește, și anume un nou naționalism. Este ceea ce vedem în acest moment în țara mea. Provin dintr-o țară care s-a divizat; în vest, în Voralberg, și puțin mai încolo, ne bucură frontierele deschise, în timp ce în est, se poate vedea că am mers prea departe și prea repede cu Schengen. Ceea ce primim în schimb este revanșismul și naționalismul în țara mea și în celelalte.

Nu trebuie să ne ascundem în spatele dezbaterilor tehnice. Trebuie să înfruntăm aceste provocări. Evident, aceasta trebuie să însemne în mod necesar ca Parlamentului European să i se acorde drepturi de codecizie și ca dumneavoastră, domnule comisar, să așteptați până în momentul în care vom avea această codecizie sau cel puțin până ce ne va fi acordată în mod implicit.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Domnule președinte, îl felicit și îl sprijin pe Carlos Coelho și aș vrea să atrag atenția asupra faptului că acest raport a fost adoptat în unanimitate în Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne.

Propunerea Consiliului are relevanță pentru cea de-a doua parte a mandatului acordat grupului de lucru pentru evaluarea Schengen, care este de a confirma faptul că acquis-ul comunitar este corect aplicat după eliminarea controalelor la frontierele interne.

Scopul acestui mandat este acela de a face mecanismul de evaluare a Schengen mai eficient.

Evaluarea aplicării corecte a acquis-ului Schengen are un temei juridic în elemente ale celui de-al treilea pilon, în timp ce alte aspecte ale acquis-ului își au temeiul juridic în instrumente ale primului pilon.

În opinia mea, temeiul juridic propus este corect, dar nu pare să fie foarte consecvent cu mai mult decât semnificativa intrare în vigoare a Tratatului de la Lisabona, când funcțiunile și puterile împărțite între cei doi piloni vor fi consolidate.

Propunerea abia dacă conține câteva elemente noi care o diferențiază de mecanismul de evaluare în vigoare în prezent, iar Carlos le-a menționat *ex novo*. Totuși, ea prezintă o schimbare care este în mod evident semnificativă, deoarece documentul pe care îl avem în față ar presupune transferul către Comisie a funcțiilor deținute în prezent de Consiliu.

Acest transfer de puteri înseamnă *de facto* că Parlamentul și statele membre însele sunt înlăturate din procesul de evaluare, deși ele sunt cele care dețin puteri privind securitatea frontierelor lor externe.

Parlamentul, care reprezintă cetățenii europeni, joacă un rol esențial și hotărâtor în problemele de securitate. Misiunea noastră este importantă, iar acest lucru este recunoscut în Tratatul de la Lisabona.

De aceea, Domnule președinte, ceea ce dorim este să așteptăm trei luni, deoarece, dacă așteptăm trei luni, nu va mai fi nevoie să redeschidem subiectul.

Domnule președinte, o altă întrebare: tocmai am văzut că domnul vicepreședinte s-a îmbrăcat cu un pulover, iar aici este extrem de frig. Vă rog să mă scuzați pentru că trebuie să plec, dar nu plec deoarece nu doresc să asist la dezbateri, ci deoarece am început să fac bronșită, ceea ce nu este deloc bine. De aceea, Domnule președinte, v-aș fi recunoscător dacă ați putea face ceva în această privință.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Poate că este frig aici și deoarece Comisia ține foarte puțin seama de Parlamentul nostru și de opiniile exprimate aici. Poate că relațiile noastre vor deveni mai calde pe viitor. Cred că această situație și această discuție nu sunt foarte plăcute pentru comisar, deoarece se pare că toți împărtășim aceeași opinie, sau cel puțin o majoritate a noastră o împărtășește. Cu toate acestea, aș dori să-i mulțumesc raportorului pentru acest raport.

Crearea zonei Schengen chiar a condus la libera circulație a cetățenilor noștri în spațiul Schengen și, în opinia mea, a fost cel mai mare succes din istoria europeană. Totuși, rămân încă multe de făcut. Sfârșitul controalelor la frontierele interne necesită o securitate completă, precum și încredere între diversele părți în ceea ce privește abilitatea lor de a lua măsurile necesare. Crearea unui mecanism de monitorizare și evaluare este, de aceea, foarte important, dacă dorim să câștigăm sprijinul cetățenilor statelor membre. Acest subiect este adesea exploatat de extremiștii de dreapta, care încearcă să acrediteze ideea că spațiul Schengen permite, de fapt, diverșilor infractori să pătrundă în țările aflate în această zonă, iar cetățenii statelor noastre ne întreabă, în mod justificat, cum intenționăm să împiedicăm ca acest lucru să se întâmple pe viitor.

Reintroducerea principiului coordonării interinstituționale este, de asemenea, un punct foarte important, pe care Comisia mai degrabă l-a eliminat din propunerea sa, fapt care nu poate decât să creeze neajunsuri, pentru că, după cum au spus deja mulți dintre antevorbitorii mei, toți credem că Tratatul de la Lisabona va intra în curând în vigoare și, prin urmare, ar fi bine dacă acest context ar putea fi încorporat.

De asemenea, nu vedem nici un motiv pentru care Parlamentul European să nu primească în raportul anual toate informațiile relevante – din păcate, Comisia nu a inclus acest principiu al democrației în opinia sa. De aceea, la fel ca raportorul, aș prefera ca proiectul să fie returnat Comisiei, iar noi să insistăm ca în acesta să fie introdus un proces comun de luare a deciziilor, iar întregul principiu să fie simplificat și întregul proces să devină mai transparent.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Domnule președinte, la fel ca dl Coelho și mulți alți colegi, aș vrea să accentuez faptul că înființarea spațiului Schengen în anii '80 - '90 a constituit una din cele mai importante reforme ale prezentului. Se spune că Jean Monnet, una din cele mai reprezentative figuri ale UE, a afirmat că scopul Uniunii Europene nu este acela de a apropia națiunile, ci de a apropia oamenii.

De-a lungul secolelor, libertatea de mișcare a oamenilor a fost sever îngrădită în Europa. Suspiciunile cu privire la semenii noștri au dominat relațiile dintre țările Europei. Uneori, încrederea dintre țări a lipsit în mod categoric. Lipsa de încredere, mai degrabă decât încrederea, a caracterizat relațiile. Din fericire, aceste lucruri sunt de domeniul trecutului, iar noi vedem acum noi posibilități pentru Europa. Cei mai mulți dintre noi, cei din Parlamentul European, avem de multă vreme ocazia să ne bucurăm de libertățile pe care spațiul Schengen le oferă. Este ușor să uităm nivelul unic de încredere dintre state care a constituit baza creării sale. Este ușor să uităm drumul anevoios parcurs pentru a ajunge în acel punct. Totuși, libera circulație este o premisă obligatorie pentru ca oamenii să se poată întâlni dincolo de granițele naționale.

Domnule președinte, după cum bine a spus și dl Coelho, este, bineînțeles, important să existe un mecanism eficient și transparent de evaluare a acquis-ului Schengen, astfel încât spațiul respectiv să rămână și să se transforme într-un spațiu definit de libera circulație. Cu toate acestea, baza acordului Schengen o reprezintă încrederea dintre statele implicate în cadrul cooperării, și nu mecanismul însuși. Este important ca acest mecanism să fie deopotrivă eficient și transparent și, din această cauză, eu personal văd o problemă în propunerea Comisiei. Această problemă constă în faptul că rolul actual al Consiliului este transferat Comisiei, iar aria de aplicabilitate a cooperării este drastic redusă. Totuși, cea mai serioasă obiecție pe care o fac este aceea că noi, reprezentanții aleși ai cetățenilor în Parlamentul European, suntem excluși din acest proces.

Discutăm acum despre ceva la fel de tehnic precum un mecanism de evaluare, dar nu trebuie să uităm că acesta privește fundamentele de bază ale cooperării europene: libertatea, securitatea și justiția. De aceea, este

important pentru noi să fim toți implicați în luarea noilor decizii din acest domeniu. Așadar, aș dori să solicit Comisiei să ia notă de mesajele critice exprimate aici, în acest Parlament. Îndemn Comisia să vină cu o propunere nouă și îmbunătățită cât mai curând posibil. Esența unei noi propuneri trebuie să fie aceea că orice amendamente aduse mecanismului de evaluare trebuie să fie supuse codeciziei între Comisie, statele membre și, în particular, reprezentanții aleși ai cetățenilor în cadrul Parlamentului European.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Domnule președinte, propunerea Comisiei are scopul de a consolida rolul grupului de lucru pentru evaluarea Schengen prin sporirea eficienței și transparenței acestui mecanism, pentru a proteja aplicarea eficientă și consecventă a acquis-ului Schengen. Este curios totuși cum libera circulație în cadrul Uniunii Europene, cu toate acestea, se străduiește în același timp să stabilească un sistem care nu respectă nici pe departe toate procedurile privind respectarea drepturilor omului. Dificultatea pe care o avem în evaluarea aplicării acquis-ului Schengen constă tocmai în dificultatea pe care o avem în acceptarea ideii că prevede schimbul unor informații sensibile, a „dosarelor personale” și a mecanismelor represive care au fost create sub pretextul protecției zonei europene și a liberei circulații în acest spațiu.

Comisia are dreptate să fie îngrijorată. Desființarea controalelor la frontierele interne depinde de luarea unei serii de măsuri compensatorii adecvate în materie de consolidare a controalele la granițele externe și a cooperării între poliție, vămi și instanțele judecătorești. Ea a mai implicat, și încă mai implică, un schimb constant de informații, precum și folosirea vizelor biometrice la intrarea în Uniunea Europeană. Considerăm că orice evaluare trebuie să ia în considerare oportunitatea tuturor măsurilor relevante luate și nu trebuie doar să verifice aplicarea acestora. În niciun caz nu vom fi de acord cu o propunere care, dacă va fi aprobată, va acorda o și mai mare legitimitate unor măsuri preponderent represive prin intermediul mecanismelor lor de evaluare.

Nicole Sinclaire (EFD). – Domnule președinte, întotdeauna am crezut că a fi deputat în Parlamentul European este o pierdere de vreme, dar în această seară s-a atins apogeul. Discutăm aici despre ceva care nici nu contează cu adevărat, deoarece Tratatul de la Lisabona – cu care, după cum știți, ne-am atins țelul – urmează să intre în vigoare în cursul lunii viitoare sau cam așa ceva, iar noi va trebui să dezbatem acest lucru încă o dată. Deci iată ce facem, ne pierdem vremea. Vă mulțumesc foarte, foarte mult.

Haideți să aruncăm o privire critică asupra Acordului Schengen și asupra a ceea ce a însemnat el cu adevărat pentru Europa: a permis infractorilor, traficanților de persoane și de droguri să călătorească nestingheriți mii de kilometri; a permis taberelor precum Sangatte și Jungla să se dezvolte de cealaltă parte a Canalului Mânecii, oamenii locuind în ele în condiții deplorabile. Sper că sunteți mândri de dumneavoastră.

Ar trebui să țineți seama de Convenția privind statutul refugiaților din 1951, care spune că un refugiat trebuie să solicite azil în prima țară sigură, dar dumneavoastră nu luați în seamă acest lucru. Nu țineți seama de legislația internațională și pretindeți că sunteți o personalitate juridică responsabilă, așa cum v-ar face Tratatul de la Lisabona. Să fim serioși: acest loc este o glumă! Poporul Marii Britanii dorește să-și controleze propriile frontiere; a suportat deja prea multe sub conducerea dumneavoastră. În încheiere, vă las acest avertisment: poporul britanic este unul corect, tolerant și de încredere, dar atunci când exagerați, noi ripostăm. Și când ripostăm, câștigăm.

PREZIDEAZĂ: DNA DURANT

Vicepreședintă

Philip Claeys (NI). – (NL) Doamnă președintă, este cu siguranță necesar un mecanism de evaluare mai eficient pentru aplicarea „acquis-ului Schengen”, însă am impresia că aici pierdem timpul discutând genul îngerilor, în timp ce granițele UE sunt pline de breșe. Acest lucru ține mai mult de lipsa voinței politice de a monitoriza granițele externe în mod eficient din partea guvernelor majorității statelor membre și chiar din partea UE, decât de lipsa unor mecanisme de evaluare eficiente.

Știm cu toții că există state membre care nu sunt capabile sau nu sunt dispuse să își protejeze granițele externe cu statele non-UE împotriva imigrației ilegale. Știm cu toții că există guverne care subminează întregul sistem Schengen prin regularizarea în masă a străinilor cu situație ilegală. Aș aminti exemplele guvernului Zapatero din Spania, precum și guvernele Italiei, Olandei și, în cele din urmă, dar nu în ultimul rând, cel al Belgiei. Guvernul belgian se pregătește în prezent să regularizeze în mod masiv situația noilor imigranți ilegali și astfel pune în pericol întregul sistem, deoarece imigranții ilegali cu situația regularizată în acest mod pot să se stabilească oriunde doresc în Uniunea Europeană.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Doamnelor și domnilor, modernizarea Sistemul de Informații Schengen devine un coșmar. Odată cu continuarea extinderii UE, terorismul și crima organizată reprezintă un risc din ce în ce mai mare și, prin urmare, asigurarea unor niveluri mai înalte de siguranță trebuie să reprezinte o prioritate. Este reprobabil faptul că trecerea la noua bază de date este amânată din nou. Sistemul conține date privind persoane dispărute, bunuri furate și proceduri juridice. Sistemul actual este în funcțiune din 1995 și a fost dezvoltat pentru maximum 18 țări. Apreciez flexibilitatea Comisiei, care a făcut posibilă extinderea Schengen, în ciuda întârzierilor cu sistemul SIS II. Integrarea celor nouă noi state membre a fost posibilă doar în condiții excepționale, desigur.

A doua versiune a sistemului va fi disponibilă cel mai devreme în 2011. Se presupune că aceasta va îmbunătăți administrarea, flexibilitatea, siguranța și capacitățile de stocare a datelor, oferind, de asemenea, noi funcții. Sistemul va permite includerea de noi state, inclusiv realizarea unei legături cu Marea Britanie și cu Irlanda. De asemenea, agenția FRONTEX trebuie să aibă întreaga autoritate necesară pentru a combate imigrația ilegală în mod eficient. Cu toate acestea, am rezerve în privința trecerii în sfera Comunității a grupului de lucru Schengen, deoarece mă preocupă faptul că aceasta va face ca statele membre să uite de responsabilitatea de a efectua controale. Pe de altă parte, aș vrea să vă atrag atenția asupra experienței cetățenilor cehi, deoarece am aflat de cazuri în care ofițeri de poliție germani și austrieci au hărțuit conducători auto cehi fără motiv.

Regret faptul că președintele Klaus amână în mod absurd ratificarea Tratatului de la Lisabona, însă este evident că imediat după ce se va întâmpla acest lucru, Comisia va fi nevoită să prezinte din nou propunerea legislativă, de data aceasta în cadrul procedurii de codecizie cu Parlamentul European. Prin urmare, acum sunt în favoarea respingerii textelor prezentate, așa cum a propus dl Coelho, pe care îl felicit pentru un raport excelent.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Doamnă președintă, cuvântul „Schengen” a răsunat de nenumărate ori în acest Parlament. Majoritatea suntem de acord că Schengen a fost un mare succes și că pentru populația noilor țări, a noilor state membre ale Uniunii Europene, acest lucru înseamnă marele succes al integrării. Însă, în același timp, Schengen reprezintă o obligație enormă și noile state sunt cele care și-au asumat-o – statele baltice, Polonia, Slovacia, România și Bulgaria. Responsabilitatea graniței de est a Uniunii Europene cade pe umerii noilor state membre, iar acestea își îndeplinesc această obligație foarte bine.

Cu toate acestea, aș dori să vorbesc despre un lucru care nu a fost menționat aici. Ceea ce reprezintă pentru noi un motiv de admirație și de mândrie – mă refer la sistemul Schengen și la libertatea de mișcare – reprezintă un coșmar și o sursă de probleme imense pentru toți cei care sunt vizați de politica vizelor și care trebuie să obțină ceea ce se numește „viza Schengen”. Mă refer la rezidenții Ucrainei, ai Moldovei și ai altor țări din rășărit, care doresc să vină în Uniunea Europeană. Au fost introduse vizele Schengen, însă acestea au un cost ridicat. Persoanele din aceste țări trebuie să plătească pentru aceste vize cam cât câștigă pe lună. Sunt supuși unei proceduri umilitoare pentru a le obține și trebuie să stea la cozi uriașe. Și aceasta este o fațetă a sistemului Schengen. Pentru aceștia, Schengen înseamnă umilință, un obstacol și o problemă.

Pentru a stabili un sistem pentru evaluarea funcționării politicii Schengen, aș dori măcar să menționez problemele legate de politica vizelor. Aș vrea să evaluez acest aspect. Poate că a existat o motivație pentru aceasta, însă nu știm cât timp va fi în vigoare această politică și aș dori să evaluăm modul în care am introdus astfel de instrumente, care ne separă de multe persoane care vor în mod firesc să vină în zona noastră, în zona Schengen. Deși nu acesta este subiectul raportului, am vrut să spun aceste cuvinte în cursul dezbaterii de azi.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Doamnă președintă, după cum știți, în prezent sunt 28 de țări, inclusiv 25 de state membre ale UE, care au renunțat la controlul traficului de pasageri de la granițele comune. Acest grad de libertate a mișcării depinde în mod evident de o încredere amplă între statele în cauză.

Este absolut necesar ca libera circulație a traficului de pasageri să fie reglementată în mod durabil de măsuri complementare eficiente. O importanță deosebită în acest context o are supravegherea eficientă și controlul granițelor externe, care – după cum știm – trebuie efectuate respectând standarde uniforme în tot Sistemul de Informații Schengen și prin introducerea de condiții de intrare armonizate pentru cetățenii țărilor terțe. Din nefericire, ne aflăm încă departe de acest lucru. Respectarea mecanismelor adiacente este, prin urmare, un factor esențial pentru securitatea cetățenilor UE.

Țara mea, Austria, este afectată în mod deosebit din cauza apropierii din punct de vedere geografic de statele est-europene. Este de ajuns să luați în considerare contextul ultimelor incidente care au avut loc în timpul confiscării unui camion frigorific în care s-au găsit 64 de imigranți ilegali curzi care călătoreau ilegal, venind din Turcia, prin Ungaria și Austria, pentru a ajunge în Germania. Acest caz arată cât de important este să ne putem baza pe un control corespunzător și eficient al granițelor externe și cât de rar se întâmplă acest lucru.

Pe plan intern, trebuie să combatem și infraționalitatea în creștere în numeroase regiuni ale Europei, care este generată din ce în ce mai mult de grupurile organizate transfrontaliere. Aceasta fiind situația, consider că ar trebui să ne gândim la reintroducerea temporară a controalelor la granițele interne. După cum știți, această măsură s-a dovedit foarte eficientă în timpul Cupei UEFA din 2008.

Deoarece introducerea unui mecanism de evaluare pentru monitorizarea aplicării acquis-ului Schengen este o preocupare majoră a statelor membre și mai ales a cetățenilor lor, consider că este foarte important pentru Parlamentul European, în calitate de reprezentant al cetățenilor, să fie implicat în aceste decizii.

Raffaele Baldassarre (PPE). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, ambele propuneri transferă integral Comisiei puteri care au fost deținute până acum de Consiliu.

Odată cu iminenta intrare în vigoare a Tratatului de la Lisabona și cu abolirea în consecință a structurii pe piloni a Comunității, situația juridică va fi profund schimbată. Așadar, mecanismul de evaluare va trebui să se bazeze pe o distribuție consecventă a atribuțiilor împărțite în prezent de primul și de al treilea pilon.

Din acest motiv, consider că este esențial ca propunerea să prevadă o mai mare implicare a statelor membre – nu cred, domnule Barrot, că este suficientă implicarea experților – și, mai presus de orice, implicarea reală, participarea reală a Parlamentului European în cadrul grupului de coordonare a mecanismului pentru monitorizarea și verificarea aplicării corecte a *acquis-ului* Schengen. Mai mult, în opinia mea, ar trebui să determinăm și să definim mai bine, prin intermediul unor criterii mai cuprinzătoare, mai precise, modul de utilizare a parametrului presiunii migrației, care evidențiază zonele de risc maxim unde ar putea surveni vizite neanunțate.

În ultimul rând, propunerile ar trebui tratate sub forma unui singur pachet și nu separat, deoarece ambele reprezintă aspecte comune ale aceleiași probleme și prezintă aceleași deficiențe. Un alt motiv ar fi faptul că, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, procedura aplicabilă va fi codecizia.

Deci susțin din toată inima poziția dlui Coelho și apelurile adresate Comisiei de a retrace aceste propuneri pentru a prezenta altele mai bune, care să ia în considerare rezultatul acestei dezbateri.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Calitatea de membru Schengen aduce cu sine asigurarea libertății depline de circulație a cetățenilor unui stat membru în interiorul acestui spațiu, prin eliminarea totală a frontierelor dintre statele membre. Siguranța spațiului Schengen depinde de rigoarea și eficacitatea cu care fiecare stat membru efectuează controalele la frontierele sale externe. Instituirea - pentru că noi aici vorbim de un mecanism de dublă evaluare -, este necesară, deoarece vorbim de evaluarea și verificarea aplicării acquis-ului comunitar Schengen pentru a asigura punerea în aplicare transparentă, eficace și coerentă a acestuia.

Deși trebuie să salutăm propunerea Comisiei, atât pentru decizie, cât și pentru regulament, deoarece considerăm că aduce un nivel ridicat de încredere reciprocă între statele membre care fac parte dintr-un spațiu fără frontiere interne și asigură standarde ridicate unitare în aplicarea concretă a acquis-ului Schengen, considerăm, totuși, că ea ar trebui să fie revizuită în vederea, și după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Apreciez faptul că, în propunerea Comisiei, statele membre cooperează cu aceasta în cadrul grupului de coordonare, pentru a permite Comisiei să pună în aplicare acest mecanism de evaluare; de asemenea, apreciez faptul că se dezvoltă niște programe multianuale și are loc implicarea unor experți naționali, pentru a participa la vizitele la fața locului, ceea ce facilitează un mai bun schimb de informații între statele membre în domeniul acquis-ului comunitar. Cu toate acestea, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, domeniul cooperării polițienești și judiciare intră în cadrul primului pilon, pilonul legislației comunitare.

De asemenea, vreau să atrag atenția asupra faptului că articolul 14 din propunerea de decizie Consiliului privind instituirea unui mecanism de evaluare în vederea monitorizării aplicării acquis-ului Schengen prevede un raport anual pe care Comisia trebuie să-l prezinte Parlamentului și Consiliului. Dar, repet, trebuie reevaluată propunerea în vederea dispozițiilor Tratatului de la Lisabona.

Un ultim lucru pe care aș dori să-l adaug este faptul că propunerea pe care Comisia a făcut-o cu privire la propunerea de decizie a Consiliului pentru introducerea acestui mecanism de evaluare are implicații importante și pentru noile state membre, deoarece aici discutăm de o procedură de punere în aplicare în două etape pentru dispozițiile acquis-ului Schengen, unele fiind în anexa I a tratatelor de aderare, celelalte urmând a intra în vigoare după adoptarea unei decizii a Consiliului pentru anumite dispoziții ale acquis-ului Schengen.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Doamnă președintă, este bine că discuția pe care o purtăm azi pentru a evalua *acquis-ul* Schengen are loc odată cu inițierea unei dezbateri de mai mare amploare în Uniunea Europeană și, de asemenea, în Parlamentul European, privind programul de la Stockholm. Acesta este un proiect de mari dimensiuni care privește domenii de importanță majoră pentru viețile cetățenilor UE, precum justiția, libertatea și securitatea. De exemplu, două elemente ale programului, libertatea și securitatea cetățenilor UE, ar trebui incluse fără dubii în evaluarea proiectului Schengen.

Prin urmare, trebuie să ne întrebăm care a fost scopul constituirii Uniunii Europene și de ce este atât de importantă pentru noi reușita acestui mare proiect. La urma urmelor, nu a fost creat pentru politicieni sau pentru organizațiile internaționale, ci pentru anumite state. A fost, de fapt, constituită pentru binele cetățenilor. De aceea, binele cetățenilor, libertatea și drepturile acestora, dar și securitatea la cele mai înalte standarde care ar trebui să le fie asigurată reprezintă principalele motivații ale activității pe care ar trebui să o desfășoare instituțiile UE.

Drept urmare, nu este bine că discutăm despre zona Schengen fără a aduce în discuție și evaluarea programului UE privind migrația, programul de acordare a vizelor și programul de cooperare cu țările învecinate. Doar atunci dezbaterile în comun și evaluarea în comun a situației ne vor conduce către concluzii corespunzătoare – acesta este scopul implicării Parlamentului în luarea acestor decizii și sper că așa se va și întâmpla.

Sunt, prin urmare, convins că Schengen a funcționat bine. În ciuda faptului că s-a spus inițial că includerea de noi țări în zona Schengen ar fi imposibilă fără adoptarea SIS II, aderarea a 10 țări în 2004 a demonstrat că nu este imposibil și că nu s-a întâmplat niciun dezastru. În acest moment, trebuie să ne asigurăm că mecanismele destinate îmbunătățirii și funcționării cu mai mare precizie a sistemului sunt dezvoltate cât mai rapid posibil, desigur, cu implicarea Parlamentului European. Așa se explică stima mea pentru Carlos Coelho și faptul că susțin în totalitate acest raport.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – Doamnă președintă, aș dori să adaug un nou apel de retragere a acestei propuneri, spre a fi înlocuită cu o propunere nouă a Comisiei, cu un temei juridic diferit.

Există o încercare clară de a nu implica Parlamentul în această problemă importantă, iar Serviciul juridic a confirmat că ar fi putut fi ales un temei juridic diferit, care ar fi permis implicarea deplină a Parlamentului în proces.

Sistemul de Informații Schengen, viza Schengen, Codul frontierelor Schengen și Codul vizelor sunt toate supuse procedurii de codecizie și, pe măsură ce ne îndreptăm către ratificarea Tratatului de la Lisabona și către o structură juridică mai simplă și mai unitară în toată Uniunea Europeană, ar trebui să observăm o mai mare implicare a Parlamentului în aceste probleme, nu o implicare mai mică. Prezenta propunere nu reflectă deloc implicarea.

Am observat un acord semnificativ între partide în privința acestor aspecte la nivelul comisiei și sper că o poziție fermă, clară, a întregului Parlament, însoțită de o evaluare corectă a circumstanțelor juridice, va duce la o reformulare a propunerii și la prezentarea în locul ei a unei propuneri mai adecvate.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Doamnă președintă, la fel ca mulți dintre colegii mei deputați, susțin din plin raportul dlui Coelho, căruia îi mulțumesc sincer pentru lucrarea excelentă pe care a realizat-o.

De la bun început, *la raison d'être*, condiția *sine qua non* a desființării controalelor la granițele interne a fost existența unor măsuri compensatorii, destinate prevenirii mult temutului deficit de securitate. Aceste măsuri reprezintă baza încrederii reciproce, care este esențială pentru buna cooperare în spațiul Schengen. Astfel, doar cu ajutorul unui mecanism eficient și transparent pentru evaluarea aplicării acestui *acquis* Schengen vom putea asigura menținerea încrederii și, deci, cooperarea la un nivel foarte înalt între statele membre.

Prin urmare, provocarea este imensă, iar rolul Parlamentului în crearea acestui nou mecanism trebuie să se ridice la înălțimea provocării. Prin urmare, dacă acest text este adoptat înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, mecanismul sau cel puțin elementele sale care fac parte din primul pilon vor trebui adoptate prin codecizie.

Mai mult decât atât, deși concluziile trebuie trase desigur din integrarea *acquis-ului* Schengen în dreptul comunitar și în legislația UE, acest lucru nu înseamnă că gestionarea acestei evaluări ar trebui încredințată exclusiv Comisiei.

Statele membre trebuie să se implice mai mult în acest mecanism de evaluare, pentru că, în caz contrar, această încredere reciprocă este în pericolul de a scădea. Același lucru este valabil pentru securitatea internă

a statelor noastre membre. Atunci când un stat membru nu aplică acest *acquis* corect, toate celelalte state membre suferă consecințele.

În ultimul rând, în ceea ce privește eficiența, nu mi se pare corect să creăm două mecanisme separate pentru cele două stadii de evaluare, care sunt verificarea dinaintea aplicării *acquis-ului* și aplicarea *acquis-ului* de către statele Schengen.

Mă alătur, așadar, dlui Coelho în apelul către Comisie de a retrage această propunere și de a ne prezenta o nouă propunere care să țină mai bine seama de filosofia *acquis-ului* și de rolul statelor membre în evaluarea aplicării sale.

Alan Kelly (S&D). – Doamnă președintă, cu mare regret mă adresez acestui Parlament în calitate de deputat dintr-o țară care încă nu a semnat Acordul Schengen. Eu susțin semnarea acestuia. Sper că grupul de lucru pentru evaluarea sistemului Schengen va demonstra în sfârșit statului irlandez, și chiar vecinilor noștri din Marea Britanie, beneficiile indubitabile ale sistemului Schengen.

Libertatea de mișcare este un drept fundamental și un pilon al cetățeniei UE pentru care luptăm toți. Faptul că am reușit să reducem granițele și că am permis cetățenilor UE să se bucure de beneficiile libertății de circulație este cât se poate de remarcabil, mai ales având în vedere istoria europeană. Faptul că acest lucru a fost realizat odată cu sporirea capacității autorităților noastre de a aborda infracționalitatea asociată trecerii granițelor este o realizare istorică foarte importantă și una dintre marile reușite ale UE de până azi. Acordul Schengen a fost cel care a stimulat Irlanda să constituie un sistem complet de date privind infractorii, care sperăm că va fi conectat la un sistem european în anii următori. Sistemul Schengen a funcționat extrem de bine și acest lucru este evident pentru toți.

Tocmai din cauza acestei realizări remarcabile este regretabil faptul că țara mea participă la Schengen doar parțial. Deși a existat o cooperare deplină între autoritățile irlandeze din domeniul securității și omologii noștri europeni în întreaga sferă a afacerilor polițienești, cetățenii irlandezi nu se bucură de toate beneficiile UE. Abolirea controalelor la granițe necesită încredere reciprocă între toate statele membre implicate. Din nefericire, poziția de până acum a guvernului irlandez arată că nu poate să aibă încredere totală în vecinii săi europeni și că operează la o scară redusă în ceea ce privește libera circulație a persoanelor în Europa. Regret foarte mult acest lucru. Ceea ce ne trebuie într-adevăr este un sistem de vize valabil în toată UE la care sperăm să contribuie Schengen și dezbateră de astăzi.

În ceea ce privește propunerea pe care o avem în fața noastră, aș solicita Comisiei să o retragă. Consider că ea conferă o autoritate prea mare Comisiei. Practic, încearcă să ignore Parlamentul European. Ar trebui să revină cu propuneri care să respecte procedura de codecizie și, dincolo de această dezbateră, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, va fi oricum necesar să prezinte propuneri noi.

Petru Constantin Luhan (PPE). – Doamnă președintă, în primul rând, aș vrea să îl felicit pe dl Coelho pentru lucrarea foarte bună pe care a realizat-o. Stabilirea unui mecanism de evaluare simplu, eficient și transparent, care să completeze actuala evaluare a sistemului Schengen, este o inițiativă binevenită.

Însă există, de asemenea, mai multe probleme referitoare la protecția datelor, probleme subliniate mai devreme de raportor. Din nefericire, în ciuda îmbunătățirilor necesare, în cadrul procedurii actuale suntem consultați doar. După intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Parlamentul va dobândi automat competențe de codecizie în problemele ce țin de cel de-al treilea pilon. Deoarece este la mijloc securitatea spațiului Schengen și a cetățenilor acesteia, toți actorii ar trebui să fie profund implicați în stabilirea acestor sisteme de evaluare, făcând astfel posibilă garantarea și consolidarea principiului încrederii reciproce, esențial menținerii spațiului Schengen.

Din aceste motive, susțin raportorul în inițiativa sa de a solicita Comisiei retragerea propunerilor și prezentarea unor propuneri noi, complete.

Elena Oana Antonescu (PPE). – Aș dori să-l felicit pe domnul Coelho pentru munca depusă și pentru determinarea cu care dorește un mecanism de evaluare pentru verificarea aplicării *acquis-ului* Schengen simplu, eficient și transparent.

Consider introducerea libertății de circulație în cadrul teritoriului Uniunii și înlăturarea controalelor la frontierele interne, drept una dintre cele mai importante realizări ale Uniunii Europene. Având în vedere permeabilitatea granițelor, avem nevoie de standarde ridicate în aplicarea concretă a *acquis-ului* Schengen pentru a putea menține un nivel crescut de încredere reciprocă între statele membre și în capacitatea lor de a pune în aplicare măsuri ce însoțesc eliminarea controalelor la frontierele interne.

Îmbunătățirea mecanismului de evaluare pentru monitorizarea aplicării *acquis*-ului Schengen este necesară. Nevoia de a menține un nivel înalt de securitate, de încredere, presupune o bună cooperare între guvernele statelor membre și Comisie. Având în vedere relevanța din punct de vedere al drepturilor și libertăților fundamentale a reglementărilor din acest domeniu, Parlamentul European trebuie să insiste ca intrarea în vigoare a Tratatului de Lisabona să fie o condiție prealabilă oricăror dezvoltări legislative în materie de securizare a granițelor.

Ținând cont de importanța acestei inițiative legislative, este regretabil faptul că Parlamentul European se află în poziția de consultat și nu aceea de colegiator, așa cum s-ar fi impus.

Edificarea unui spațiu al justiției, libertății și securității, reprezintă o prioritate de vârf a Uniunii Europene, de aceea, este esențial ca pentru menținerea și dezvoltarea lui să fie implicate în egală măsură statele membre, Comisia și Parlamentul European.

De aceea, susțin pe deplin propunerea raportorului de a invita Comisia să prezinte o nouă propunere îmbunătățită către Parlamentul European, astfel încât, acesta să aibă posibilitatea să-și asume rolul de colegiator.

Jacques Barrot, *vicepreședinte al Comisiei*. – (FR) Doamnă președintă, am supraviețuit unui val de răceală aici, în această Cameră.

Probabil există o neînțelegere în această dezbatere, în sensul că scopul propunerii este acela de a transfera acest proces de evaluare în sfera de influență comunitară. Este adevărat că avem sistemul Schengen – am observat, de asemenea, că marea majoritate a deputaților au sărbătorit acest succes al Schengen, care face posibilă libera circulație și, în același timp, securitatea.

Este adevărat că evaluarea Schengen s-a desfășurat la început la nivel interguvernamental și că Comisia a avut doar calitatea de observator. Cu toate acestea, este adevărat că Comisia, în calitate de gardian al tratatelor, trebuie să fie responsabilă pentru evaluare. Totuși, fără îndoială va avea monopolul asupra evaluării – trebuie să fie foarte clar acest lucru. Desigur, vom implica statele membre, iar experții din statele membre vor fi implicați în planificarea calendarului vizitelor, în realizarea vizitelor in situ și în elaborarea raportului de evaluare.

Este foarte clar că îndoielile pe care le simțim în statele membre se datorează și unei neînțelegeri. Întrucât ne dorim să existe încredere reciprocă între statele membre, nu se pune problema să nu le implicăm îndeaproape în evaluarea măsurilor luate pentru aplicarea Acordului Schengen și a *acquis*-ului Schengen.

Mă îndrept acum către Parlament. Și aici există o neînțelegere. Scopul nostru nu este să excludem Parlamentul, așa cum am auzit pe cineva spunând. Scopul nostru, în situația de față, este pur și simplu să vedem cum poate fi sporită implicarea Parlamentului, prin rapoarte regulate. Însă acest lucru nu exclude în niciun fel posibilitatea acordării unui rol mai important Parlamentului în cadrul acestui mecanism comunitar după ratificarea Tratatului de la Lisabona. Sunt oarecum insistent, deoarece știm că interesul general al Europei poate prevala când este folosită această metodă, chiar dacă uneori statele membre au reacții întârziate atunci când vine vorba să apere acest interes.

Astfel, există niște neînțelegeri pe care aș vrea să le clarific.

În plus, aș mai dori să spun că propunerile aduc o anumită valoare adăugată în comparație cu mecanismul actual. Evaluările vor fi mult mai frecvente și vor fi mai clare. Vizitele vor fi planificate in situ, pe baza evaluării riscurilor; vor exista vizite neanunțate și un nivel înalt de competență pe tot parcursul exercițiului de evaluare, iar numărul experților care vor participa va face vizitele eficiente.

Rezultatul urmăririi recomandărilor făcute la sfârșitul evaluărilor in situ se va îmbunătăți.

Acestea sunt opiniile mele, doamnă președintă, doamnelor și domnilor. Vă înțeleg complet nerăbdarea în ceea ce privește sporirea implicării Parlamentului odată cu ratificarea Tratatului de la Lisabona. Nu există dubii că Parlamentul trebuie să joace un rol major în cadrul acestei metode comunitare, însă am făcut această propunere în scopul comunitarizării, înțelegându-se că aceasta lasă ulterior calea liberă pentru implicarea Parlamentului European.

Am ascultat cu atenție toate discursurile și am observat, desigur, poziția practic unanimă a Parlamentului. Însă cred că toată această situație se bazează pe o neînțelegere, care poate fi clarificată.

Carlos Coelho, raportor. – (PT) Aș dori să aduc în discuție trei aspecte finale. Mai întâi, aș dori să mulțumesc deputaților care au susținut raportul meu și au făcut declarații în acest scop în cursul acestei dezbateri, precum și vicepreședintelui Barrot pentru declarația domniei sale, care încurajează implicarea Parlamentului European în calitate de colegiutor, profitând la maximum de posibilitățile care reies din Tratatul de la Lisabona. Acest lucru nu a fost o surpriză pentru mine. Știu că dl Barrot deține funcția de comisar de mult timp, însă este bine că dumnealui, în calitate de vicepreședinte al Comisiei, a făcut această declarație oficială în fața noastră.

În al doilea rând, aș vrea să vă amintesc ceva ce a afirmat comisarul Barrot când a menționat că negocierile cu Consiliul sunt dificile. Și noi știm acest lucru și ne dăm seama că ar fi dificil ca lucrurile să stea altfel în această privință. Din acest motiv, am sperat, de asemenea, ca Parlamentul să fie considerat de Comisie ca partener cu puteri de codecizie, deoarece, în ceea ce privește abordarea față de Europa, atât Comisia, cât și Parlamentul sunt de acord cu ideea că luarea deciziilor nu poate rămâne exclusiv la nivel interguvernamental.

În al treilea rând, aș vrea să subliniez două lucruri care consider că au reieșit din această dezbatere. Mai întâi, nu se poate renunța la consecvență. Nu pot exista două sisteme de evaluare; trebuie să existe numai unul, atât pentru noii membri Schengen, cât și pentru membrii mai vechi. Mai mult decât atât, nu trebuie subminat principiul încrederii reciproce. Trebuie implicate toate părțile. Atât statele membre, cât și instituțiile europene trebuie să fie implicate în procesul de evaluare. Instituțiile europene nu includ doar Comisia și Consiliul; acestea includ, de asemenea, acest Parlament și din acest motiv solicităm codecizia.

Președinta. – Dezbaterea comună a fost închisă.

Votul va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), în scris. – (LT) Este crucial să existe un mecanism de evaluare simplu, eficient, eficient și transparent care să permită menținerea spațiului Schengen ca spațiu de liberă circulație și, în același timp, este indispensabilă adaptarea cadrului interguvernamental pentru evaluarea Schengen la cadrul UE. Serviciul juridic al Parlamentului a realizat un studiu și a ajuns la concluzia că ar fi trebuit aleasă procedura de codecizie în locul procedurii de consultare pentru dezbaterea acestei propuneri. În curând, Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare și, conform acestuia, Parlamentul European va avea puteri sporite în domeniul libertății, justiției și securității, în care se încadrează această propunere. Deoarece securitatea spațiului Schengen și a cetățenilor acestuia are o importanță vitală, trebuie să alegem procedura de codecizie.

Kinga Gál (PPE), în scris. – (HU) Cooperarea Schengen poate îmbrăca o mulțime de forme diferite. Pot fi alese și studiate cu atenție foarte multe aplicații. Cred că, în calitate de deputat, merită să menționez, aici și acum, că una dintre condițiile fundamentale ale liberei circulații a persoanelor este funcționarea eficientă, bazată pe încredere reciprocă, a unui sistem Schengen complet. Controalele la granițe, politica noastră comună privind vizele, cooperarea polițienească transfrontalieră și problemele ce țin de protecția datelor sunt doar câteva componente ale acestui sistem complet. Acestea sunt probleme diferite, însă toate au în comun un factor important. Cetățenilor Europei li s-a oferit și li se oferă în fiecare zi foarte multă libertate, care simbolizează pentru ei una dintre cele mai evidente reușite ale existenței Uniunii Europene.

Ca reprezentant al electoratului dintr-un stat membru care a aderat acum câțiva ani doar, pot să confirm cu bucurie acest lucru. Dacă nu ar fi fost propunerea făcută de Președinția portugheză a UE, noile state membre nu ar putea face parte din sistemul Schengen. În forma actuală, cel mai recent (al doilea) Sistem de Informații Schengen nu funcționează nici în ziua de azi. Este responsabilitatea Comisiei și a statelor membre să mențină această libertate, aceasta fiind o problemă la care s-a făcut referire și în cadrul a două întrebări de pe ordinea de zi. Această responsabilitate este partajată și de Parlamentul European, care, tocmai din acest motiv, nu poate să nu se implice în chestiunile legate de libertatea cetățenilor. Prin urmare, susțin cu tărie eforturile raportorului și sunt de acord cu propunerile sale.

Siiri Oviir (ALDE), în scris. – (ET) Crearea spațiului Schengen la sfârșitul anilor '80 - începutul anilor '90 a fost una dintre cele mai mari realizări din istoria Europei. Prevederile acquis-ului Schengen fac parte din cadrul Uniunii Europene de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Amsterdam în 1999. O parte esențială a respectării aplicării reglementărilor acquis-ului Schengen, care fac parte din legislația europeană, este mecanismul de evaluare, care ar trebui să garanteze aplicarea consecventă, eficientă și transparentă a acestuia și, de asemenea, să reflecte schimbările legislative care au survenit după integrarea acquis-ului Schengen în cadrul UE.

Sunt de acord cu opinia raportorului potrivit căreia astăzi propunerile prezentate se limitează la adoptarea unora dintre sugestiile generale făcute de curând privind îmbunătățirea mecanismului valid de evaluare Schengen. Singura idee nouă de pe întreaga listă este reglementarea referitoare la posibilitatea de a efectua vizite neanunțate, idee mai mult decât binevenită. Cu toate acestea, nu pot accepta faptul că rolul jucat în prezent de Consiliu ar trebui cedat în întregime Comisiei. Această propunere lasă foarte puțin loc oportunităților de colaborare între statele membre și ține Parlamentul European la distanță de acest proces. Nu ar trebui să uităm faptul că acesta este un spațiu care se bazează pe libertate, securitate și justiție și că responsabilitatea pentru protejarea și îmbunătățirea acestui spațiu nu cade doar pe umerii Comisiei în calitate de garant al monitorizării implementării tratatului constituțional, ci și pe umerii statelor membre, care sunt permanent responsabile de securitatea propriilor granițe externe, precum și pe umerii Parlamentului European, care reprezintă cetățenii Uniunii Europene.

18. Acordul dintre Comunitatea Europeană și Republica Mauritius privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere - Acordul dintre Comunitatea Europeană și Republica Seychelles privind exonerarea de la obligația de a deține viză de scurtă ședere - Acordul dintre Comunitatea Europeană și Barbados privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere - Acordul dintre Comunitatea Europeană și Federația Saint Kitts și Nevis privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere - Acordul dintre Comunitatea Europeană și Antigua și Barbuda privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere - Acordul dintre Comunitatea Europeană și Uniunea Bahamas privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct este dezbateri comună privind:

- raportul întocmit de dl Busuttil, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Mauritius privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (COM(2009)0048 – C7-0015/2009 – 2009/0012(CNS)),

- raportul întocmit de dl Busuttil, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Seychelles privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (COM(2009)0052 – C7-0012/2009 – 2009/0015(CNS)),

- raportul întocmit de dl Busuttil, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Barbados privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (COM(2009)0050 – C7-0017/2009 – 2009/0014(CNS)),

- raportul întocmit de dl Busuttil, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Federația Saint Kitts și Nevis privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (COM(2009)0053 – C7-0013/2009 – 2009/0017(CNS)),

- raportul întocmit de dl Busuttil, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Antigua și Barbuda privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (COM(2009)0049 – C7-0016/2009 – 2009/0013(CNS)),

- raportul întocmit de dl Busuttil, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, referitor la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Uniunea Bahamas privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (COM(2009)0055 – C7-0014/2009 – 2009/0020(CNS)).

Simon Busuttil, raportor. – (MT) În ciuda frigului care se simte în acest Parlament, acest subiect ține de țări care se mândresc cu temperaturi mult mai agreabile, ceea ce ar fi ideal. Aceste rapoarte constau, de fapt, într-un acord care prevede exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere semnat între Uniunea

Europeană și cetățenii acesteia și cetățenii a șase țări diferite – Republica Mauritius, Republica Seychelles, Barbados, Federația St Kitts și Nevis, Bahamas, precum și Antigua și Barbuda.

Această exonerare se aplică cetățenilor Uniunii Europene care călătoresc în aceste țări și vice-versa, adică atunci când cetățenii acestor țări călătoresc în Uniunea Europeană. Ea este valabilă pentru o ședere maximă de trei luni în cadrul unei perioade de șase luni. Exonerarea cuprinde toate categoriile de persoane, adică atât cetățeni obișnuiți, cât și diplomați care călătoresc din diferite motive și este aplicabilă în special numeroșilor turiști care sunt cetățeni ai Uniunii Europene și care petrec sejururi în aceste șase țări, ușurând astfel foarte mult situația pentru aceștia.

Pe de altă parte, acordul îi exclude în special pe cei care călătoresc în scop de serviciu și în scopul obținerii de remunerații. În aceste rapoarte, am inclus o prevedere conform căreia fiecare dintre aceste țări poate suspenda sau denunța acest acord față de toate țările Uniunii Europene, în locul excluderii țărilor în mod individual. Acest lucru a fost introdus pentru a asigura condiții egale pentru toți cetățenii Uniunii Europene și, mai mult decât atât, în semn de solidaritate. Pe de altă parte, Uniunea Europeană va face același lucru, adică poate, de asemenea, suspenda sau denunța un acord în numele tuturor statelor sale membre. Uniunea Europeană sau oricare dintre aceste țări poate suspenda întregul acord sau părți din acesta, pe motive de interes public, protecție a siguranței naționale, protecție a sănătății publice, imigrație ilegală sau în cazul reintroducerii de către o țară a obligativității deținerii vizei. Mai presus de toate, doamnă președintă, aș dori să clarific faptul că, înainte de a vota aceste rapoarte la nivelul comisiei, am cerut și am primit garanția din partea Comisiei Europene că se va asigura reciprocitatea deplină. Acesta a fost un principiu esențial pentru noi; reciprocitate deplină asigurată de aceste țări prin exonerarea de obligația deținerii vizei, noi oferind același lucru în schimb. Astfel, am eliminat obligativitatea vizei de ambele părți. Acest acord a fost încheiat în mod necesar și demonstrează încă o dată faptul că Uniunea Europeană poate negocia cu o singură voce la nivel internațional și dovedind solidaritate față de toate țările. Voi încheia prin a spune că, încă o dată, acest lucru ilustrează capacitatea Uniunii Europene de a-și deschide porțile cetățenilor lumii întregi.

Jacques Barrot, *vicepreședinte al Comisiei*. – (FR) Doamnă președintă, sunt, de asemenea, foarte recunoscător dlui Busuttil pentru raportul său excelent.

Cele șase țări non-UE – Antigua și Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Kitts și Nevis și Seychelles – au fost transferate de pe lista neagră pe lista albă a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 în conformitate cu noul regulament, Regulamentul (CE) nr. 1932/2006, adoptat la 21 decembrie 2006, care confirmă faptul că aceste țări îndeplinesc criteriile prevăzute în regulament.

Acest regulament reglementa implementarea exonerării de obligația de a deține viză pentru cetățenii acestor țări până la data încheierii și a intrării în vigoare a acordului bilateral de exonerare de obligația de a deține viză semnat între Comunitatea Europeană și fiecare dintre aceste țări.

După cum a afirmat dl Busuttil, este important să se asigure reciprocitatea deplină, întrucât la vremea respectivă unele dintre aceste țări încă mai impuneau obligativitatea vizei pentru cetățenii mai multor state membre.

Din cauza regimului temporar al vizelor aplicat de țările CARICOM – Comunitatea Caraibelor – cetățenilor din mai multe state membre în timpul Campionatului mondial de crichet, negocierile formale referitoare la exonerarea de vize au început abia în 2008.

Pentru a se asigura faptul că cetățenii beneficiază de exonerare cât mai repede posibil, Comisia a propus aplicarea temporară a acordurilor semnate la 28 mai 2009 și, începând din acel moment, ele au fost aplicate temporar, în așteptarea finalizării procedurilor necesare pentru semnarea lor oficială.

În virtutea principiului reciprocității, exonerarea de obligația deținerii unei vize vizează toate categoriile de persoane – deținătorii de pașapoarte obișnuite, diplomatice sau de serviciu/oficiale – care călătoresc în toate scopurile, cu excepția scopului desfășurării unei activități remunerate.

După cum a spus dl Busuttil, pentru a menține un tratament egal pentru toți cetățenii UE, acordurile includ o prevedere care stipulează că cele șase țări non-UE pot suspenda sau denunța acordul doar cu privire la toate statele membre ale Comunității Europene și, reciproc, că acordul poate fi suspendat sau denunțat de Comunitate doar cu privire la toate statele sale membre.

Asta e tot; sunt recunoscător Parlamentului, precum și dlui Busuttil pentru cooperare, care întărește această inițiativă, ușurând astfel călătoriile cetățenilor noștri. De asemenea, aș adăuga că, în acest Parlament cu o atmosferă ușor răcoroasă, putem visa că, mai devreme sau mai târziu, vom vizita toate aceste țări minunate, precum Seychelles și Bahamas...

Marie-Christine Vergiat, în numele Grupului GUE/NGL. – (FR) Doamnă președintă, Grupul Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică este în favoarea acordurilor Uniunii Europene cu aceste șase țări, care sunt, într-adevăr, destinații de vis, domnule Barrot.

După cum ne-ați informat, prin aceste acorduri, cetățenii acestor șase țări și, reciproc, cetățenii UE vor fi exonerati de obligația deținerii vizei de scurtă ședere – cel puțin unii dintre aceștia vor fi exonerati, întrucât sunt excluși cei care doresc să lucreze sau să realizeze activități remunerate, în calitate de angajați sau de furnizori de servicii, pe scurt. Acest lucru înseamnă că cei exonerati de obligația deținerii vizei sunt oamenii de afaceri și femeile, sportivii și artiștii – cel puțin în ceea ce privește desfășurarea unei activități punctuale – jurnaliștii și stagiarii, printre alții.

Haideți să nu exagerăm și să salutăm acest progres, întrucât cunoaștem cu toții formalitățile administrative care se derulează în ambasadele noastre pentru eliberarea vizelor pentru cetățenii țărilor din sud.

Sunt sigură, doamnelor și domnilor – cel puțin cei care ați rămas – că ați auzit toți despre cazurile unor artiști, care sunt împiedicați să participe la festivaluri, sau ale unor sportivi, care nu pot participa la competiții. Noi, cei din Grupul GUE/NGL, suntem în favoarea abolirii tuturor vizelor de scurtă ședere. Acestea sunt un obstacol împotriva liberei circulații a persoanelor și aruncă cetățenii respectivelor țări într-un cerc vicios, care îi încurajează să solicite vize de scurtă ședere și, odată ce le-au obținut, să nu se întoarcă în țările lor, temându-se că nu vor mai putea obține altă viză. În schimb, noi, în țările noastre, continuăm să fim stricți în ceea ce privește regimul vizelor de scurtă ședere și apare un cerc vicios. Astfel se ajunge chiar la adevărate dezbinări de familii, între cei care migrează, cei care trăiesc în țările noastre, și familiile acestora, care rămân în țările de origine. Prin urmare, considerăm că aceste acorduri reprezintă un pas pozitiv în direcția unei alte politici privind migrația, în temeiul căreia oamenii ar circula la fel de liberi ca bunurile și capitalul.

Cu toate acestea, domnule comisar, mai avem de făcut o mică remarcă – un mic aspect tehnic. Am observat că termenul englez „valid passport” (pașaport valabil) a fost tradus în franceză cu „*passport ordinaire*”, însă nu credem că este același lucru. Prin urmare, ne-am bucura dacă s-ar clarifica acest aspect, întrucât considerăm că traducerea corectă ar fi „*passport en cours de validité*”.

De asemenea, suntem surprinși – cuvântul „surprins” reprezintă un mod politicos de a o spune – suntem, așadar, surprinși că aceste acorduri nu se aplică și regiunilor celor mai îndepărtate ale Franței, deși se aplică regiunilor celor mai îndepărtate ale Portugaliei.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Aș vrea să-mi exprim susținerea pentru raportul dlui Simon Busuttill, care subscrie inițiativei Comisiei Europene, făcând trei scurte remarci. Mai întâi, prin această decizie, care facilitează circulația, demolăm mitul Europei-fortărețe. În al doilea rând, nu deschidem porțile larg la întâmplare. Așa cum ne-a amintit vicepreședintele Barrot, le deschidem conform regulamentelor. După cum a spus domnia sa, țările s-au conformat regulamentelor și pot fi tăiate de pe lista neagră.

Consider că este important să avem o abordare europeană și să evităm „alegerea pe sprânceană” a țărilor, acceptându-le pe unele și respingându-le pe altele. Fie este acceptat tot spațiul european, fie nu este acceptat deloc. În ultimul rând, după cum au evidențiat dl Simon Busuttill și vicepreședintele Barrot, garanțiile reciprocității sunt esențiale în cadrul acestor acorduri. Nu putem cere pur și simplu Europei să își deschidă porțile pentru alte țări dacă aceste țări nu își deschid porțile pentru Europa, iar acest aspect este asigurat pe larg în aceste acorduri.

Jacques Barrot, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Doamnă președintă, aș vrea mai întâi să-i mulțumesc dnei Vergiat și să îi spun că are perfectă dreptate – într-adevăr, traducerea este „*passports en cours de validité*” – și, în al doilea rând, aș vrea să spun că aceasta este o oportunitate de care dorim să profităm cât mai mult posibil.

Cred că și dl Coelho a clarificat, după dl Busuttill, că trebuie să fim foarte stricți în privința reciprocității și că avem nevoie, de asemenea, de solidaritate europeană adevărată: nu putem lăsa un stat membru la mila reintroducerii vizelor. Avem nevoie de solidaritate adevărată din partea tuturor statelor membre și a Uniunii.

Încă o dată, sunt recunoscătoare dlui Busuttill pentru că a identificat clar problema și pentru că ne-a oferit astfel sprijinul Parlamentului.

Simon Busuttill, raportor. – (MT) Aș vrea, doar, să mulțumesc tuturor celor care au avut intervenții. Este vorba despre colegii mei, precum și despre vicepreședintele Comisiei Europene, Jacques Barrot. Dacă ar fi să rezum mesajul politic al acestei instituții într-o singură expresie, aceea ar fi clar principiul reciprocității. Acesta este important pentru noi. Are o însemnătate deosebită în acordul pe care îl avem în fața noastră, așa

cum acordurile cu alte țări terțe sunt esențiale. Vicepreședintele Comisiei știe că există mai multe țări terțe care încă nu onorează principiul reciprocității față de toate statele membre ale Uniunii Europene. Statele Unite se numără printre acestea, deoarece recent au inclus o serie de țări în programul de exonerare de obligația deținerii vizei, însă au lăsat altele pe dinafară. Brazilia, cu care au avut loc negocieri de curând, este un alt asemenea caz. Doresc ca, ori de câte ori se va încheia un acord, să se insiste pe principiul reciprocității și cred că acesta este genul de acorduri care vor servi drept temelie pentru ca acest lucru să se întâmple pretutindeni.

Președinta. – Dezbateră comună a fost închisă.

Votul va avea loc mâine.

19. Stadiul lucrărilor SIS II și VIS (dezbateră)

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi este declarația Comisiei privind evoluția SIS II și a VIS.

Jacques Barrot, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Doamnă președintă, nu aș vrea să pun la încercare răbdarea Parlamentului, însă trebuie neapărat să clarific o serie de aspecte pentru deputații prezenți aici și pentru Parlament.

Acum un an și jumătate, când am preluat portofoliul de comisar responsabil cu justiția, libertatea și securitatea, am găsit pe biroul meu două proiecte IT de mare amploare, având ca scop dotarea statelor membre cu instrumente de cooperare moderne și eficiente.

Cele două proiecte, SIS II și VIS, făceau parte din același contract, semnat în 2003, între Comisie și un consorțiu de companii din domeniul tehnologiei informației. Ambele proiecte sunt complexe din punct de vedere tehnologic. Trebuie să conectăm un sistem central la echipamente naționale cu specificații deosebit de exigente și să le facem să interacționeze.

Am încercat întotdeauna să țin Parlamentul la curent cu evoluția acestora. În urma Consiliilor Justiție și Afaceri Interne din februarie și iunie 2009, i-am scris dlui Deprez, președintele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne a Parlamentului, pentru a-l informa asupra evoluției lucrului la SIS II. V-am trimis o copie a acestei corespondențe, domnule Coelho, pentru că dvs. sunteți raportorul obișnuit pentru chestiunile legate de SIS și dvs. le urmăriți îndeaproape.

Fiind motivat de acest spirit al deschiderii, astăzi aș vrea să vă ofer din nou cât mai multe informații posibil. Este adevărat că, asemeni majorității celor mai mari proiecte industriale, atât SIS II, cât și VIS sunt în pericolul de a depăși termenul și bugetul fixat pentru realizare. Este adevărat că situația este nesatisfăcătoare, atât în privința SIS II, cât și a VIS.

În ciuda implicării experților din Comisie și din statele membre, SIS II continuă să întâmpine diverse obstacole. În schimb, VIS a ajuns la un stadiu important. Specificațiile inițiale au făcut dificilă realizarea testelor planificate, dar se pare că, odată cu acordul statelor membre, revizuirea acestor specificații ar trebui să facă posibilă finalizarea cu succes a testelor data viitoare.

Aș vrea să vorbesc mai întâi despre SIS II. Comisia lucrează îndeaproape cu președinția, statele membre și cu executanții pentru a pune în aplicare orientările stabilite în concluziile Consiliului Justiție și Afaceri Interne din 4 și 5 iunie.

În primul rând, toate părțile interesate sunt implicate activ în preparativele tehnice pentru efectuarea primului test de referință care are ca scop garantarea faptului că soluția tehnică actuală are o bază solidă. Având în vedere acestea, Comisia a negociat modificările contractuale necesare împreună cu consorțiul care se ocupă de proiect. Pentru primul moment de referință, există un cost suplimentar de 1 026 000 de euro. În același timp, serviciile noastre au intensificat guvernarea și monitorizarea proiectului. Au fost introduse penalități contractuale pentru a exercita presiune asupra executantului.

Vineri seara, l-am invitat și am avut o întâlnire cu directorul executiv al companiei care se ocupă de proiect, ca să mă informeze personal în privința măsurilor pe care le-a luat pentru a rezolva dificultățile tehnice.

În sfârșit, ca măsură de precauție, așa cum s-a stipulat la Consiliul din iunie, Comisia a început preparativele pentru trecerea potențială la sistemul alternativ dacă soluția tehnică actuală va da greș.

Pentru a lua în considerare aceste date și noul calendar, este evident că trebuie să traducem aceste situații în legislație. Din acest motiv, la 29 septembrie, Comisia a propus niște modificări ale instrumentelor SIS II referitoare la migrație, modificări în privința cărora Parlamentul este consultat în prezent. Acest lucru ne va oferi ocazia să analizăm pe larg această problemă.

În ceea ce privește VIS, în aprilie 2009, executantul a demarat o serie de teste ale sistemului central pentru a evalua progresul realizat. Executantul nu a reușit încă să îndeplinească toate criteriile contractuale necesare pentru a încheia această serie de teste, chiar dacă termenul-limită a fost extins.

Desigur, Comisia a aplicat penalitățile contractuale prevăzute pentru a pedepsi această întârziere. Ea i-a ordonat executantului să ia toate măsurile corective care se impun.

Nu cred să existe o problemă de proiectare, dar poate mă înșel. Pe de altă parte, se pare că STT merge bine. Testele ar trebui să se finalizeze pe 11 noiembrie. Însă, în paralel, statele membre trebuie, de asemenea, să își adapteze propriile sisteme naționale, astfel încât să poată utiliza VIS. Cel puțin trei state membre întâmpină dificultăți majore, iar întârzierile datorate acestor trei state sunt chiar mai importante decât cele cauzate de sistemul central.

Astfel, în prezent efectuăm o analiză detaliată împreună cu statele membre pentru a stabili un nou calendar pentru lansarea VIS. Însă pentru acest lucru trebuie să avem o perspectivă clară asupra rezultatului seriei de teste efectuate asupra sistemului central.

Întâlnirea mea de vineri îmi dă motive să cred că 11 noiembrie ar putea fi data când vom ști dacă testele în curs au fost încununate de succes. În orice caz, atât sistemele naționale, cât și sistemul central trebuie să fie complet funcționale înainte de lansarea sistemului. Desigur, voi informa Parlamentul cu privire la acest nou calendar de îndată ce îl vom putea schița.

Voi încheia aici – vă rog să mă scuzați pentru discursul meu destul de lung, însă chiar am vrut să vă descriu pe larg evoluția SIS II și a VIS. Există motive reale de îngrijorare; nu mai are rost să ascundem acest lucru. Profilurile riscurilor de natură tehnică, bugetară și politică ale ambelor proiecte justifică implicarea noastră, a tuturor, date fiind responsabilitățile noastre respective. Au fost dislocate resurse financiare importante. Cifra totală a angajamentelor bugetare ale Comisiei pentru SIS II este de peste 80 de milioane de euro, din care puțin peste jumătate, adică 44,5 milioane de euro, s-au plătit deja. Suma totală pe care Comisia a angajat-o deja pentru VIS până în acest moment este de cca 74,5 milioane de euro. Din punctul de vedere al execuției bugetare, aproape 43,3 milioane de euro au fost practic cheltuiți până azi. Aceste cifre se înscriu în același registru cu cele ale proiectelor de amploare similară dezvoltate în Europa și pretutindeni în lume.

Doamnă președintă, sunt nerăbdător să declar aici că voi informa cu siguranță Parlamentul cu privire la orice evoluții care pot avea un impact asupra bugetului sau chiar asupra datei lansării acestor sisteme.

Cu toate acestea, dacă reușim cu VIS și cu SIS II, vom echipa astfel Europa cu cel mai eficient sistem din lume. Deci trebuie să abordăm obstacolele cu calm, într-un mod clar și practic, și în această privință îmi permit să solicit ajutorul Parlamentului ori de câte ori va fi necesar, încă o dată - pentru a monitoriza aceste două probleme foarte atent și pentru a asigura finalizarea acestora cu succes.

PREZIDEAZĂ: DNA KOCH-MEHRIN

Vicepreședintă

Simon Busuttil, în numele Grupului PPE. – (MT) Aș dori să încep prin a mulțumi vicepreședintelui Comisiei Europene pentru explicația pe care tocmai ne-a oferit-o și, la rândul meu, aș dori să explic de ce am solicitat această dezbatere.

Motivul este faptul că spațiul Schengen este extrem de important pentru noi din perspectiva libertății de circulație a cetățenilor noștri. Totuși, deși am dorit crearea spațiului Schengen pentru a le oferi libertate absolută cetățenilor noștri, nu dorim să oferim acest privilegiu criminalilor. De aceea am creat Sistemul de Informații Schengen, care trebuia să fie modernizat și transformat într-un sistem de generație nouă cunoscut sub denumirea de SIS II pentru a ne ajuta să consolidăm libertatea cetățenilor noștri, împiedicându-i în același timp pe criminali să dobândească libertate de acțiune. De aceea, ne îngrijorează faptul că acest sistem de nouă generație, SIS II, este mult întârziat și se pare că mai sunt încă multe de făcut până la finalizarea acestuia. Iată de ce vă adreșăm aceste întrebări acum în ceea ce privește motivul acestei întârzieri și dacă ar fi posibil să se ofere garanții cu privire la o dată la care sistemul va fi pus în funcțiune. Aș dori totuși să clarific cât mai bine faptul că obiectivul nostru final este să lucrăm împreună cu Comisia Europeană pentru a ne asigura că

spațiul Schengen este complet operațional și că funcționează în interesul cetățenilor noștri, fără a da frâu liber celor cu intenții nepotrivite.

Claude Moraes, *în numele Grupului S&D*. – Doamnă președintă, aș dori să mulțumesc comisarului pentru că a venit aici astăzi pentru a ne aduce noi informații pe cât posibil detaliate cu privire la aceste aspecte. Apreciez modul în care a făcut acest lucru.

La fel ca domnul Busuttil, aș dori să ofer o explicație – care este o explicație comună – a îngrijorării noastre majore privind întârzierile semnificative în ceea ce privește migrarea de la SIS la SIS II și dezvoltarea VIS. Cred că veți înțelege de ce am depus o rezoluție comună, pentru că există o îngrijorare serioasă în acest sens. Domnul Coelho și alții au făcut cunoscută această îngrijorare de ceva timp și merită consemnat faptul că, deși aceste întârzieri semnificative sunt în mod evident extrem de îngrijorătoare în sine, aspectele principale pentru Parlament aici, după cum știți, sunt cele ale transparenței și responsabilității, în special când avem de-a face cu date sensibile și cu date sensibile în acest domeniu. În calitate de colegiutor și singura instituție aleasă în mod direct a Uniunii Europene, Parlamentul trebuie să fie ținut la curent despre dezvoltările acestor sisteme, după cum a solicitat de multe ori în trecut.

În rezoluția noastră, nu dorim să lăsăm impresia că solicităm lucruri nerezonabile. Dorim să fim rezonabili și dorim să răspundem modului în care ne-ați dat informația astăzi. Dorim pur și simplu să fim informați despre situația actuală, să primim explicații despre motivele întârzierii și să primim asigurări că problemele vor fi rezolvate. Este vital ca un proiect important cum este acesta, care va avea o influență asupra multor persoane – atât cetățeni UE, cât și non-UE – să fie dezvoltat în mod transparent.

Totuși, pe lângă aspectele transparenței și responsabilității, este, de asemenea, important să fie menționate câteva dintre implicațiile mai largi. Problemele tehnice pe care le observăm și dezvoltarea acestor baze de date vaste nu inspiră o încredere mai mare. Multe dintre statele noastre membre – inclusiv propriul meu stat membru – s-au confruntat cu dificultăți semnificative la propria dezvoltare a bazelor de date importante, la dezvoltarea bazelor de date pentru cărțile de identitate și așa mai departe. Încrederea publicului în aceste sisteme este absolut vitală.

De aceea, trebuie, cu siguranță, să privim împreună dincolo de partidele politice pentru a vedea cum s-au ivit aceste probleme, cum pot fi prevenite pe viitor, mai curând în faza de planificare decât în faza de dezvoltare. Lecțiile trebuie învățate; trebuie să avem încredere în aceste sisteme și, mai presus de toate, trebuie să avem o supraveghere totală și eficientă. În definitiv, aceste sisteme vor funcționa doar cu ajutorul unei cooperări tehnice – dar și cu ajutorul acelei încrederi publice în acest sistem și al faptului că Parlamentul verifică aceste aspecte deschis și cu anumite rezultate în cele din urmă.

Sarah Ludford, *în numele Grupului ALDE*. – Doamnă președintă, nu am avut atâta timp alocat luării de cuvânt într-o singură seară în toți cei 10 ani petrecuți de mine în Parlamentul European! Zece minute în total este un lux neobișnuit și nu sunt sigură voi fi capabilă să-l utilizez.

Și eu îi sunt recunoscătoare vicepreședintelui Barrot pentru faptul că a venit să ne raporteze problemele, deși cred că nu ar fi trebuit să tot solicităm să fim informați. Oricine este familiarizat cât de cât cu instalarea unor lucrări IT mari în sectorul public în propriul stat membru știe că toate aceste probleme tehnice și bugetare apar în mod frecvent. Din nefericire însă, atunci când sunt afectate două astfel de sisteme mari, importante – Sistemul de Informații Schengen (SIS) II și Sistemul de Informații privind Vizele (VIS) –, acest lucru afectează, de asemenea, credibilitatea nu numai a securității interne a Uniunii – și voi reveni la acest aspect mai târziu –, dar și a politicii Uniunii Europene privind vizele.

În calitate de raportor pentru VIS, pot spune că am fost sub presiune ca să definitivăm legislația la timp, deoarece am dorit să grăbim punerea în funcțiune a VIS – așa cum ar fi trebuit să se întâmple până acum – și orice abatere de la program este profund dezamăgitoare.

Aș dori să-l întreb pe domnul comisar Barrot care vor fi consecințele pentru solicitanții de viză. Vom avea oare o mulțime de persoane nedumerite, deoarece VIS este conceput să proceseze 20 de milioane de cereri de vize pe an și întârzierile au probabil o reacție în lanț? Și cum rămâne cu acordurile de externalizare ce sunt în curs de a fi stabilite? Ați menționat faptul că au existat penalități contractuale impuse din cauza întârzierilor în ceea ce privește Sistemul de Informații privind Vizele. Ne-ați putea spune care sunt aceste penalități? Care sunt costurile suplimentare estimate? Și ne-ați putea spune, domnule comisar Barrot, dacă, în general, mai aveți încredere în executant sau se are în vedere o posibilă anulare a contractului?–

Acest lucru are probabil și consecințe asupra înființării agenției pentru gestionarea comună a SIS și VIS – și, posibil, și asupra altor baze de date pe viitor. Poate că unele dintre ambițiile privind colectarea de date și sistemele de supraveghere la scară largă ar trebui să fie regândite, ceea ce nu ar fi rău din punct de vedere al vieții private, dacă ne vom confrunta cu toate aceste probleme tehnice și de infrastructură.

Ultimul lucru pe care aș dori să-l întreb pe comisar este următorul: în prezent se estimează că SIS II va fi funcțional în ultimul trimestru al anului 2011. Presupun că ne putem aștepta și la alte devieri de la program. În vara anului 2012, Jocurile Olimpice vor avea loc la Londra. Guvernul britanic nu a aderat la SIS I din motive pe care le cunoaște cel mai bine. Ar fi putut adera la SIS I acum câțiva ani, de fapt, dar a spus „oh nu, nu, vom aștepta până la SIS II”.

În răspunsurile pe care mi le-a oferit, guvernul a spus că nu este îngrijorat în privința niciunei consecințe asupra securității. Totuși, nu numai securitatea Regatului Unit, ci și cea europeană ar putea fi amenințată dacă Regatul Unit nu participă la accesul la partea polițienească – care îi este permis – a Sistemului de Informații Schengen, cu mult înainte de Jocurile Olimpice de la Londra care vor avea loc în 2012.

Ne-ați putea spune, domnule comisar Barrot, care credeți că ar putea fi consecințele pentru securitate în preajma Jocurilor Olimpice, care mă preocupă în mod deosebit, în special din cauza faptului că vor fi organizate la Londra și, nu în ultimul rând, chiar în circumscripția mea electorală? Cred că suntem cu toții îngrijorați în mod special de securitatea Jocurilor Olimpice. Acestea sunt cele câteva întrebări pe care aș dori să vi le adresez. Vă mulțumesc din nou pentru prezență.

Tatjana Ždanoka, în numele Grupului Verts/ALE. – Doamnă președintă, în numele grupului meu, îi mulțumesc și eu domnului comisar Barrot pentru explicațiile sale. Regretăm și noi, bineînțeles, situația actuală a SIS II și a VIS.

Dar aș dori, de asemenea, să menționez și alte aspecte care ne îngrijorează, deoarece știți că grupul nostru are o poziție specifică în ceea ce privește utilizarea datelor biometrice, în special în VIS și SIS II.

Aș dori să profit de ocazie pentru a sublinia poziția noastră. La fel ca Sarah Ludford, sunt, de asemenea, extrem de recunoscătoare pentru timpul suplimentar alocat luărilor de cuvânt din seara aceasta. Și pentru mine este poate prea mult, deși timpul care mi-a fost alocat este de șase, nu zece minute.

Regretăm, de asemenea, că din ce în ce mai multe autorități au acces la aceste sisteme. În prezent, suntem îngrijorați de faptul că SIS se transformă dintr-un instrument tehnic într-un sistem general de control și supraveghere.

De aceea, am dori să reamintim Comisiei că un cadru juridic coerent pentru protecția datelor, bazat pe cele mai înalte standarde, precum și adoptarea unui instrument juridic privind mecanismele de protecție minimă în dreptul procedural reprezintă condiția preliminară necesară pentru deplina implementare a acestor noi sisteme.

Dorim, de asemenea, să ne exprimăm regretul pentru lipsa de cooperare din partea Consiliului, în special refuzul de a utiliza procedura de codecizie pentru măsurile de aplicare. Sperăm ca, pe viitor, Parlamentul European să primească cu regularitate informații de încredere privind testele, costurile etc.

Nu doresc să repet o întrebare a unui antevorbitor, dar și noi am dori informații din partea domnului comisar Barrot despre contract și obligațiile care derivă din acesta și să aflăm ce se va întâmpla dacă testul este nesatisfăcător și am dori, de asemenea, să cunoaștem care sunt costurile posibile.

Și acest aspect este poate unul de aprobare: am evita o mulțime de întrebări dacă Parlamentului nostru i s-ar permite să participe activ la întregul proces de la bun început. Prin urmare, sper că acest caz va demonstra și faptul că acum chiar este momentul să cooperăm.

Timothy Kirkhope, în numele Grupului ECR. – Doamnă președintă, în calitate de semnatar ECR al moțiunii comune, sunt foarte încântat că participăm la această dezbatere acum. Este foarte important ca noi, cei din Parlamentul European, să solicităm explicații din partea Comisiei acum, când discutăm aspecte care se referă la cheltuirea unor sume substanțiale din banii contribuabililor europeni. Este corect să existe un interes special din partea publicului general într-un domeniu atât de sensibil, care are legătură cu protecția și schimbul de date. Au fost numeroase probleme și întârzieri, ceea ce înseamnă că noul sistem încă nu a început să funcționeze. Ba chiar există acum îndoieli privind viabilitatea proiectului.

Aș dori să întreb Comisia de ce au existat asemenea întârzieri și cheltuieli suplimentare. Ce măsuri se iau pentru a aborda neajunsurile? Am dori să vedem o transparență totală în ceea ce privește procesul de implementare, dar și aspectele financiare pe care le-am menționat. Conform rezoluției noastre, Regatul Unit – bineînțeles, nu ca membru cu drepturi depline al spațiului Schengen în acest moment – la fel ca multe alte state membre, nu va dori să facă parte din acest sistem până când nu se va găsi o soluție.

Am dori, de asemenea, să întrebăm ce măsuri s-au luat împotriva executanților pentru a acoperi o parte din daune. Am dori un răspuns din partea Comisiei și Consiliului la solicitările de explicații privind motivul pentru care continuă să aibă încredere în executantul actual și în capacitatea acestuia de a înregistra progrese în ceea ce privește sistemele. Există cu adevărat un viitor pentru acest proiect sau ar trebui să regândim acum întreaga inițiativă? După cum a spus domnul comisar Barrot, anumite state întârzie acest proces, dar, fără încredere, cu greu le putem învinovăți. Parlamentul European trebuie să fie informat mereu în ceea ce privește situația implementării acestor sisteme. Aștept cu nerăbdare să citesc răspunsul Comisiei la întrebările pe care colegii mei și cu mine le-am adresat.

Cornelia Ernst, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Doamnă președintă, înainte de toate, aș dori să spun că noi nu împărtășim îngrijorările Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat). Este extrem de simplu: considerăm că o continuare a dezvoltării SIS II nu este necesară și este greșită din punct de vedere politic. Adoptăm acest punct de vedere din trei motive: în primul rând, pentru că amestecă date ale serviciilor secrete cu cele ale poliției, dezvoltând un sistem de date care nu mai garantează controlabilitatea și în care datele personale nu sunt, de fapt, protejate.

Al doilea motiv este legat de datele biometrice, care sunt introduse în acesta ca un experiment la scară largă și trei, SIS II urmează, bineînțeles, să fie utilizat împotriva așa-zisei imigrații ilegale. De aici propunerea noastră: după cum știm cu toții, avem SIS I. Considerăm că este normal să-l dezvoltăm mai departe ca „unul pentru toți”. Este o abordare pragmatică, chiar dacă suntem criticați mult pentru aceasta. Totuși, considerăm că, dacă am continua această abordare, nu am mai putea face prea multe. Sau mai simplu: SIS II este un eșec *de facto* și nu are sens să ne mai târâm în jurul lui, ca să mă exprim așa. Ceea ce este important este că banii care se utilizează greșit în acest fel ar trebui economisiți, ceea ce va însemna că vom avea mai puține probleme în această privință și că vom putea să nu ne mai facem griji pentru întârzierile cu aplicarea SIS II. Exprim acest lucru și din punctul de vedere al Saxoniei, o regiune a Germaniei aproape de Polonia și Republica Cehă. Știu foarte bine acum că ar fi cu siguranță mult mai recomandabil să realizăm acțiuni în planul stabilizării în cadrul poliției decât să introducem ceva de genul acesta.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Doamnelor și domnilor, aș dori să încep prin a-i mulțumi vicepreședintelui Barrot pentru declarația sa, deși se află într-o poziție incorectă, deoarece ar fi bine, de asemenea, să auzim poziția Consiliului. În mod clar, este mai ușor să exercităm supravegherea parlamentară a Comisiei decât cea a Consiliului.

În decembrie 2001, Comisia a primit mandatul de a introduce a doua generație a Sistemului de Informații Schengen (SIS), a cărui intrare în funcțiune era preconizată pentru martie 2007. Au existat multe probleme și întârzieri. Noul sistem tot nu funcționează. Anumite persoane estimează că nu va fi operațional înainte de 2012, în timp ce altele pun la îndoială însăși viabilitatea proiectului. Acum există întârzieri nu numai în ceea ce privește SIS, ci și în ceea ce privește Sistemul de informații privind Vizele (VIS), deoarece ambele proiecte sunt dezvoltate de aceeași companie.

Trebuie să spun că încă mai am încredere în vicepreședintele Barrot. În cariera sa politică, a dovedit întotdeauna că este competent, serios și un adevărat pro-european. Știm că nu a fost cel care a inițiat proiectul SIS; l-a moștenit atunci când a acceptat o schimbare de portofoliu la solicitarea președintelui Barroso. Totuși, serviciile Comisiei Europene și compania contractată pentru a dezvolta sistemul central ar trebui să fie în mod clar trase la răspundere.

Parlamentul are autoritate bugetară și avem dreptul și obligația de a solicita o explicație din partea Comisiei Europene. De ce avem nevoie de SIS II? Avem nevoie de un control mai bun al granițelor noastre externe, avem nevoie de mai multă securitate, avem nevoie de date biometrice și avem nevoie ca alertele să fie interconectate. Două teste tehnice globale, așa-numitele teste de referință, sunt planificate primul pentru 22 decembrie și al doilea pentru vara anului 2010. Obiectivul primului test este verificarea funcționării normale, sigure și eficiente a SIS II în condiții de funcționare pe o perioadă de 72 ore și verificarea faptului că caracteristicile principale și consecvența datelor, care sunt vitale, pot funcționa fără probleme sau întreruperi.

Acest lucru ridică o serie de probleme. În primul rând, există vreun risc care ar putea pune în pericol efectuarea testului în decembrie anul acesta? În al doilea rând, pentru a diminua riscul, se ia în calcul posibilitatea de a

reducere nivelului cerințelor sau chiar a numărului de state care participă la test? În al treilea rând, pot fi considerate aceste noi teste parte a contractului anual cu compania sau vor fi considerate niște cerințe suplimentare care presupun costuri suplimentare? În al patrulea rând, a dus detectarea problemelor și a erorilor tehnice la adăugarea unor servicii suplimentare în contract? Ce sume au fost achitate în acest sens? În al cincilea rând, care a fost suma totală a penalităților impuse executantului – conform declarației vicepreședintelui Barrot – pentru întârzierile și erorile tehnice care au cauzat eșecul testelor anterioare? În al șaselea rând, consideră Comisia că, dacă se va trece la implementarea unei soluții alternative, acest lucru va însemna rezilierea contractului cu Steria? Dacă da, ce consecințe va avea pentru VIS?

În final, doamnă președintă, o ultimă întrebare: este adevărat că Bulgaria și România au renunțat să mai aștepte SIS II și că integrarea lor în SIS I este planificată deja?

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Mulțumesc, doamnă președintă. Voi încerca să respect timpul alocat luării mele de cuvânt. În principiu, salutăm introducerea SIS II și funcționalitatea sa. În perioada în care am fost ministru de interne la începutul acestui mileniu, am făcut un lobby intens pentru acest sistem. La vremea aceea, ni s-a promis că va fi introdus în 2007, un motiv fiind faptul că aveam nevoie urgentă de acesta pentru noile state membre astfel încât acestea să poată participa la această arhitectură a securității.

Noile state membre sunt aici, dar SIS II încă nu. Întârzierea trebuie să fie analizată și investigată fără cruțare. Trebuie, de asemenea, să existe consecințe clare. Ar trebui să învățăm din experiențele trecute pentru viitor.

Trebuie să recunoaștem că din partea Comisiei s-au depus toate eforturile pentru a înregistra progrese în ceea ce privește proiectul SIS II, inclusiv pentru a gestiona rezultate departe de a fi perfecte. Totuși, nu trebuie să uităm că nu are rost să facem un compromis prea mare aici, deoarece ar fi în detrimentul stabilității și fiabilității sistemului. Ar trebui, prin urmare, să prevenim orice povară financiară suplimentară pentru statele membre care ar putea rezulta din analiză sau din teste și orice altă întârziere a sistemului. Pentru acestea avem nevoie de transparență 100 % și de un limbaj clar pentru cei care implementează proiectul în numele Comisiei, și acest lucru trebuie, de asemenea, să însemne că, acolo este necesar, există consecințe financiare pentru acești manageri de proiect.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Doamnă președintă, domnule comisar, în 2006, când noile state membre așteptau să adere la spațiul Schengen, am stabilit și ni s-a impus ca una dintre condiții să fie ca SIS II să fie funcțional. Între timp, s-a dovedit că sistemul nu va putea funcționa deloc. Apoi am auzit că podeaua nu este destul de solidă pentru a susține greutatea echipamentului tehnic și, în mod sigur, dacă Președinția portugheză nu ar fi venit cu o soluție pentru funcționarea sistemului „SIS unul pentru toți”, cele opt noi state membre ar mai aștepta și acum să adere la spațiul Schengen.

Între timp, ar trebui să ne aducem aminte că noi contracte au trebuit să fie semnate, noi pachete financiare au trebuit să fie găsite pentru dezvoltarea sistemului SIS II, în timp ce funcționarea sistemului SIS I+ încă mai trebuie finanțată. De aceea, noi finanțăm practic două sisteme, lucru care nu îi costă puțin pe contribuabilii europeni. Vorbim, evident, despre o investiție majoră atunci când vine vorba de protejarea siguranței cetățenilor europeni. Spre deosebire de colegul meu deputat de stânga, consider că poate reprezenta o schimbare enormă în ceea ce privește calitatea în beneficiul securității europene.

Sunt, de asemenea, curioasă în ceea ce privește întârzierea, având în vedere faptul că în 2001, se preconiza ca dezvoltarea sistemului să dureze cinci ani, din 2002 până în 2007. Acum se spune că va fi poate dezvoltat peste 10 ani. Domnule comisar, nu este posibil să existe un asemenea nivel de incertitudine în ceea ce privește un sistem tehnic al cărui timp de dezvoltare se dublează. Suntem foarte conștienți că defecțiunile tehnice neașteptate pot fi un obstacol și că investiția publică a fost întârziată, dar trebuie în cele din urmă să punem întrebarea: cărui fapt se datorează acest lucru? Oare nu împiedică anumite țări, anumite state membre, dinadins dezvoltarea sistemului SIS II? Pentru a încheia întrebarea, ce garanție avem că nu se va întâmpla același lucru cu sistemul VIS?

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Doamnă președintă, având în vedere întârzierile și problemele în ceea ce privește finalizarea lucrărilor la SIS II, precum și previziunile conform cărora nu va fi pe deplin funcțional la sfârșitul anului 2011 și, după cum spun unii, nici măcar în anul 2015, am decis să testăm SIS II până la sfârșitul anului acesta pentru a-i evalua funcționalitatea. Dacă SIS II se dovedește a fi defectuos, se spune că va fi introdus un plan alternativ, bazat pe îmbunătățirile aduse SIS I.

Acest lucru dă naștere, prin urmare, mai multor întrebări. Este Comisia Europeană gata să implementeze un plan alternativ? Ce se va face în privința investițiilor realizate de statele membre, care au trebuit să suporte costuri asociate cu achiziționarea echipamentului de servare a noului sistem? Va fi utilizat acest echipament

în planul alternativ? În final, cum intenționează Comisia să pretindă penalități contractuale responsabililor de proiect?

Jacques Barrot, *membru al Comisiei*. – (FR) Doamnă președintă, nu pot răspunde tuturor întrebărilor care mi-au fost adresate, având în vedere că ne aflăm într-un moment dificil. În ceea ce privește VIS, este vorba despre testele care afectează sistemul central și care trebuie realizate până la 11 noiembrie, iar, pentru SIS II, este pragul, adică acest criteriu care trebuie îndeplinit până la sfârșitul anului.

În primul rând, le sunt foarte recunoscător tuturor vorbitorilor. Doresc ca Parlamentul European să aibă acces total la toate informațiile. Aș dori să vă reamintesc că aceste două sisteme majore au fost concepute de statele membre tocmai pentru a se putea bucura de libertatea de circulație în condiții de securitate, după cum au menționat, în special, dl Busuttill și dl Moraes.

Aș dori mai întâi să încerc să răspund în ceea ce privește VIS, și mai ales doamnei Ludford, care, în calitate de raportoare, s-a interesat în mod special de această problemă. Ceea ce putem spune este că testele vor fi realizate pentru VIS până la 11 noiembrie și că aceste teste ne vor spune dacă ar trebui să schimbăm direcția. Până acum, putem considera că VIS are o arhitectură solidă și, de fapt, puține erori, dar acestea pot fi corectate. Cu toate acestea, aceste teste sunt cele care vor arăta dacă trebuie să reziliem contractul cu executantul. Este prea devreme ca să ne pronunțăm, dar calendarul va fi revizuit în consecință în acest caz.

Aș vrea să subliniez că, în 2005, Consiliul a decis că VIS trebuia să fie implementat într-un mod consecvent și coordonat de statele membre. De aceea regulamentul VIS stipulează că sistemul va începe să funcționeze în prima regiune la data stabilită de Comisie, după ce toate statele membre vor anunța că au făcut toate adaptările tehnice și juridice necesare pentru utilizarea VIS în regiunea respectivă.

Acest lucru înseamnă că VIS va începe să funcționeze în prima regiune – Africa de Nord, care acoperă țările care prezintă cele mai mari riscuri în ceea ce privește imigrația ilegală și securitatea – la aceeași dată pentru toate statele membre. Acest lucru mă face să spun că este cu adevărat important ca toate statele membre să poată implementa și gestiona VIS, deoarece ar fi extrem de grav dacă sistemul central s-ar dovedi a funcționa normal, dar am fi nevoiți să prelungim data-limită și mai mult din cauza întârzierilor anumitor state membre. De aceea insist oarecum asupra acestui aspect.

Am observat că dna Ludford s-a referit în mod special la problema Jocurilor Olimpice. Sper în mod sincer că vom progresa până atunci. Totuși, este adevărat că există o prevedere pentru ca Regatul Unit să se conecteze la SIS I + înaintea Jocurilor Olimpice, dacă acest lucru se dovedește a fi necesar.

Ce aș mai dori să spun este că, în ceea ce privește solicitanții de viză, sperăm sincer să nu ne abatem prea mult de la termenul-limită stabilit, deoarece acesta este foarte important pentru noi, și riscul grav ca persoanele să procedeze la „shopping” de vize la consulate poate crește dacă întârziem VIS prea mult.

Dna Ždanoka mi-a vorbit despre datele biometrice și controlarea accesului la sistem. Cred că vom mai avea ocazia să discutăm acest lucru, dar aceste controale se vor supune unor norme clare. Am observat că dna Ernst este împotriva sistemului, dar aș dori să amintesc și ce mi-a spus dl Kirkhope. Am ajuns acum la dl Coelho. Dl Coelho cunoaște bine problema proiectului SIS II și aș dori să încerc să răspund la câteva dintre întrebările, menținându-mi dreptul de a-i scrie pentru a-i răspunde la cele șapte întrebări ale sale.

Ceea ce pot spune este că negocierile contractuale au fost inițiate de Comisie cu co-contractantul său și că negocierile respective s-au axat pe două domenii: comandarea serviciilor suplimentare și a echipamentului necesar pentru a realiza primele teste de referință și o modificare a contractului de bază pentru a da posibilitatea perfectării în contact a testelor de referință pentru SIS II. Am ajuns la un acord global la sfârșitul lunii iulie. Am ajuns la un acord global la sfârșitul lunii iulie și este adevărat că acest co-contractant a menționat că există specificații care par să complice foarte mult efectuarea acestui prim test de referință. Totuși, am semnat un contract cu executantul care stipulează că acest obiectiv de referință trebuie atins.

Perioada de analiză și corectare a evidențiat totuși că SIS II a fost construit pe baze solide, deși uneori excesiv de complexe, și că deși trebuiau depuse anumite eforturi, sistemul putea fi corectat.

Această analiză profundă ne-a permis să identificăm mai multe moduri de îmbunătățire a sistemului, dar este adevărat, domnule Coelho – și spun acest lucru și pentru întreg Parlamentul – că avem un proiect foarte ambițios în fața noastră în acest domeniu și că nu este ușor să vedem exact ce se va întâmpla.

Pot spune totuși că am impus penalități contractuale consorțiului Hewlett-Packard-Steria pentru a-l pedepsi, pe de o parte, pentru incapacitatea sa de a dezvolta sistemul la nivelul stabilit în contract la sfârșitul fazei

contractuale a testelor operaționale la ST și pe de altă parte – cel puțin deocamdată, în orice caz –, pentru întârzierile cauzate la testele interne VIS.

Ambele proiecte sunt vizate de același contract, prin urmare penalitățile sunt scăzute în mod egal din facturile pentru SIS II și pentru VIS. Aceste penalități se ridică la aproape 3,5 milioane de euro și contorul de penalități încă mai înregistrează în cazul VIS, în timp ce cel pentru SIS II a fost oprit de la începutul exercițiului de analiză și corectură început în luna ianuarie. În cazul în care aceste proiecte voi trebui abandonate, co-contractantul va trebui bineînțeles să suporte costurile corespunzătoare.

Doamnă președintă, așa cum stau lucrurile și având în vedere ceea ce am spus atât cu privire la VIS, despre testele care vor avea loc până la 11 noiembrie, cât și cu privire la SIS II, despre dorința de a confirma, prin testul de referință de la sfârșit de an, că arhitectura este cu adevărat viabilă, nu pot furniza un răspuns mai precis, deoarece acum ne aflăm în faza realizării acestor teste și a pregătirii momentului de referință.

Aș dori să spun că Parlamentul este binevenit să ne ajute să stimulăm co-contractantul. După cum ați observat, sunt extrem de hotărât și m-am implicat personal în această chestiune. Sper, la fel ca în cazul Galileo, să reușesc, mai mult sau mai puțin, să salvez ambele proiecte, care sunt foarte interesante din punct de vedere tehnologic și care ar permite Europei să beneficieze de un sistem extrem de performant, dar încă nu pot fi sigur de acest lucru în seara aceasta.

Parlamentul este, de asemenea, binevenit să ne ajute să stimulăm statele membre: cu privire la VIS, constatăm că întârzierile cele mai lungi sunt cauzate în acest moment de câteva state membre.

Doamnă președintă, sunt perfect conștient de faptul că nu am răspuns la fiecare întrebare, dar rămân în întregime la dispoziția Parlamentului pentru a furniza toate informațiile dorite de deputații în Parlamentul European și, în special, de cei care mi-au adresat întrebări în seara aceasta, în momentul în care le voi primi.

Președinta. – Vă mulțumesc pentru răspuns, domnule comisar. Am primit trei propuneri de rezoluții pentru a încheia această dezbatere.⁽²⁾

Dezbaterea a fost închisă.

Votul va avea loc joi, 22 octombrie 2009, la ora 11.00.

20. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se vedea procesul-verbal

21. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost suspendată la ora 20.45)

⁽²⁾ A se consulta procesul-verbal.